

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

MINISTERIO DE AGRICULTURA E PESCA, ALIMENTACIÓN E MEDIO AMBIENTE

12601 *Real decreto legislativo 1/2016, do 16 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de prevención e control integrados da contaminación.*

A disposición derradeira segunda da Lei 5/2013, do 11 de xuño, pola que se modifica a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, e a Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, autoriza o Goberno para elaborar, a partir da entrada en vigor da citada lei, un texto refundido en que se integren, debidamente regularizadas, aclaradas e harmonizadas, a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, e as disposicións en materia de emisións industriais contidas en normas con rango de lei.

De conformidade coa citada habilitación elaborouse o texto refundido, integrando nun texto único as sucesivas modificacións introducidas na Lei 16/2002, do 1 de xullo, a través das seguintes leis: Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro; Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente (incorpora as directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE); Lei 34/2007, do 15 de novembro de calidade do aire e protección da atmosfera; Lei 42/2007, do 13 de decembro, do patrimonio natural e da biodiversidade; Lei 40/2010, do 29 de decembro, de almacenamento xeolóxico de dióxido de carbono; Real decreto lei 8/2011, do 1 de xullo, de medidas de apoio aos debedores hipotecarios, de control do gasto público e cancelación de débedas con empresas e autónomos contraídas polas entidades locais, de fomento da actividade empresarial e impulso da rehabilitación e de simplificación administrativa; Lei 5/2013, do 11 de xuño, pola que se modifican a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, e Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.

En prol da coherencia normativa que deriva do principio constitucional de seguranza xurídica, ademais de recoller nun único instrumento normativo a cambiante regulación na materia, fíxose preciso harmonizar o contido dos artigos, de maneira que se axustou a numeración dos artigos e, por tanto, as remisións e concordancias entre eles.

Unha das actuacións máis ambiciosas que se puxeron en marcha no seo da Unión Europea para a aplicación do principio de prevención no funcionamento das instalacións industriais máis contaminantes foi a aprobación da Directiva 96/61/CE do Consello, do 24 de setembro, relativa á prevención e ao control integrados da contaminación, mediante a cal se estableceron medidas para evitar, ou ao menos reducir, as emisións destas actividades na atmosfera, na auga e no solo, incluídos os residuos, co fin de alcanzar un nivel elevado de protección do ambiente considerado no seu conxunto.

Para facer efectiva a prevención e o control integrados da contaminación, a normativa europea subordinaba a posta en marcha das instalacións incluídas no seu ámbito de aplicación á obtención dun permiso escrito, que se debe conceder de forma coordinada cando no procedemento interveñan varias autoridades competentes. Neste permiso fíxanse as condicións ambientais que se exigen para a explotación das instalacións e, entre outros aspectos, especifícanse os valores límite de emisión de substancias contaminantes, que se basearán nas mellores técnicas dispoñibles e tomando en consideración as características técnicas da instalación, a súa implantación xeográfica e as condicións locais do ambiente. Para estes efectos, e para facilitar a aplicación das anteriores medidas, a directiva establecía un sistema de intercambio de información entre a Comisión Europea e os Estados membros sobre as principais emisións contaminantes e as fontes responsables delas, así como sobre as mellores técnicas dispoñibles.

A incorporación ao ordenamento interno español da mencionada Directiva 96/61/CE levouse a cabo, con carácter básico, mediante a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, que agora se refunde, cuxa vocación era preventiva e de protección do ambiente no seu conxunto, coa finalidade de evitar ou, ao menos, reducir, a contaminación da atmosfera, da auga e do solo. Para tal efecto, a norma previu a autorización ambiental integrada como unha nova figura de intervención administrativa que substituíse e aglutínase o conxunto disperso de autorizacións de carácter ambiental exixibles até o momento.

A citada directiva foi posteriormente derogada pola Directiva 2008/1/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro, relativa á prevención e ao control da contaminación, e esta, pola súa vez, pola vixente Directiva 2010/75/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais, o que deu lugar a modificacións da normativa interna de transposición por medio da Lei 5/2013, do 11 de xuño, que agora se recollen neste texto refundido.

O contido do presente texto refundido distribúese en catro títulos:

O título primeiro regula as disposicións xerais, como o ámbito de aplicación ou unha detallada relación de definicións, que pretenden garantir un maior grao de precisión e de seguranza xurídica na aplicación concreta da norma. Xunto con isto, desenvólvense os procedementos que garantan a mellor cooperación administrativa.

O título segundo ocúpase dos valores límite de emisión e das mellores técnicas dispoñibles, incluíndo unha regulación dos mecanismos de intercambio de información entre o Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente e as comunidades autónomas.

O título terceiro disciplina o réxime xurídico da autorización ambiental integrada referíndose á súa finalidade, deseñando un procedemento administrativo complexo que integra todas as autorizacións ambientais existentes sobre a premisa da simplificación administrativa e regulando a concesión desta autorización ambiental integrada e os seus efectos, xunto coa coordinación con outros mecanismos de intervención ambiental (avaliación de impacto ambiental e actividades clasificadas).

O título cuarto refírese á disciplina ambiental e regula aspectos como o control, as infraccións e sancións ou as consecuencias xurídicas accesorias a certos comportamentos.

Complétase este texto refundido cunha parte final composta por dúas disposicións transitorias, unha relación de derogacións e tres disposicións derradeiras en que se contén unha adecuación da normativa sobre augas, o fundamento constitucional no artigo 149.1.22.^a e 149.1.23.^a e o desenvolvemento regulamentario, ademais de catro anexos técnicos.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 16 de decembro de 2016,

DISPONGO:

Artigo único. *Aprobación do texto refundido da Lei de prevención e control integrados da contaminación.*

Apróbase o texto refundido da Lei de prevención e control integrados da contaminación, cuxo texto se insire a seguir.

Disposición adicional única. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas noutras disposicións á Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, entenderanse efectuadas aos preceptos correspondentes do texto refundido que se aproba.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas todas as disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan ao presente texto refundido da Lei de prevención e control integrados da contaminación, e, en particular, a Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta norma entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 16 de decembro de 2016.

FELIPE R.

A ministra de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente,
ISABEL GARCÍA TEJERINA

TEXTO REFUNDIDO DA LEI DE PREVENCIÓN E CONTROL INTEGRADOS DA CONTAMINACIÓN

Índice

Título I. Disposicións xerais.

- Artigo 1. Obxecto.
- Artigo 2. Ámbito de aplicación.
- Artigo 3. Definicións.
- Artigo 4. Principios informadores da autorización ambiental integrada.
- Artigo 5. Obrigacións dos titulares das instalacións.
- Artigo 6. Cooperación interadministrativa.

Título II. Valores límite de emisión e mellores técnicas dispoñibles.

- Artigo 7. Valores límite de emisión e medidas técnicas equivalentes.
- Artigo 8. Información, comunicación e acceso á información.

Título III. Réxime xurídico da autorización ambiental integrada.

Capítulo I. Finalidade e aplicación.

- Artigo 9. Instalacións sometidas á autorización ambiental integrada.
- Artigo 10. Modificación da instalación.
- Artigo 11. Finalidade da autorización ambiental integrada.

Capítulo II. Solicitude e concesión da autorización ambiental integrada.

- Artigo 12. Contido da solicitude.
- Artigo 13. Presentación da solicitude.
- Artigo 14. Tramitación.
- Artigo 15. Informe urbanístico do concello.
- Artigo 16. Información pública.
- Artigo 17. Informes.
- Artigo 18. Informe do concello.
- Artigo 19. Informe do organismo de bacía.
- Artigo 20. Proposta de resolución e trámite de audiencia.
- Artigo 21. Resolución.
- Artigo 22. Contido da autorización.

- Artigo 23. Feche da instalación.
- Artigo 24. Notificación e publicidade.
- Artigo 25. Impugnación.
- Artigo 26. Revisión da autorización ambiental integrada.
- Artigo 27. Actividades con efectos negativos intercomunitarios ou transfronteirizos.

Capítulo III. Coordinación con outros mecanismos de intervención ambiental.

- Artigo 28. Coordinación co procedemento de avaliación de impacto ambiental.
- Artigo 29. Coordinación co réxime aplicable en materia de actividades clasificadas.

Título IV. Disciplina ambiental.

- Artigo 30. Control, inspección e sanción.
- Artigo 31. Infraccións.
- Artigo 32. Sancións.
- Artigo 33. Graduación das sancións.
- Artigo 34. Concorrenza de sancións.
- Artigo 35. Medidas de carácter provisorio.
- Artigo 36. Obrigación de repor e multas coercitivas.

- Disposición transitoria primeira. Actualización das autorizacións ambientais integradas.
- Disposición transitoria segunda. Aplicación transitoria.
- Disposición transitoria terceira. Vixencia dos documentos de referencia MTD.

- Disposición derradeira primeira. Adecuación ao réxime establecido no texto refundido da Lei de augas, aprobado mediante o Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo.
- Disposición derradeira segunda. Fundamento constitucional.
- Disposición derradeira terceira. Desenvolvemento regulamentario.
- Disposición derradeira cuarta. Incorporación de dereito da Unión Europea.

Anexo I. Categorías de actividades e instalacións mencionadas no artigo 2.

Anexo II. Lista de substancias contaminantes.

Anexo III. Aspectos que se deben ter en conta con carácter xeral ou nun suposto particular cando se determinen as mellores técnicas dispoñibles definidas no artigo 3.12, tendo en conta os custos e vantaxes que poden derivar dunha acción e os principios de precaución e prevención.

Anexo IV. Participación do público na toma de decisións.

TÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

Esta lei ten por obxecto evitar ou, cando isto non for posible, reducir e controlar a contaminación da atmosfera, da auga e do solo mediante o establecemento dun sistema de prevención e control integrados da contaminación, co fin de atinxir unha elevada protección do ambiente no seu conxunto.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

Esta lei será aplicable ás instalacións de titularidade pública ou privada en que se desenvolva algunha das actividades industriais incluídas nas categorías enumeradas no anexo 1 e que, se for o caso, alcancen os limiares de capacidade nel establecidos, con excepción das instalacións ou partes delas utilizadas para a investigación, desenvolvemento e experimentación de novos produtos e procesos.

Artigo 3. *Definicións.*

Para efectos do disposto nesta lei e nos seus regulamentos de desenvolvemento, entenderase por:

1. «Augas subterráneas»: todas as augas que se encontran baixo a superficie do solo na zona de saturación e en contacto directo co solo ou co subsolo.
2. «Autorización ambiental integrada»: a resolución escrita do órgano competente da comunidade autónoma en que estea a instalación, pola cal se permite, para os efectos da protección do ambiente e da saúde das persoas, explotar a totalidade ou parte dunha instalación, baixo determinadas condicións destinadas a garantir que a instalación cumpre o obxecto e as disposicións desta lei. Tal autorización poderá ser válida para unha ou máis instalacións ou partes de instalacións que estean no mesmo sitio.
3. «Autorización substantiva»: a autorización de industrias ou instalacións industriais que estean legal ou regulamentariamente sometidas a autorización administrativa previa, de conformidade co artigo da Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria. En particular, terán esta consideración as autorizacións establecidas na Lei 24/2013, do 26 de decembro, do sector eléctrico; na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e no capítulo IV da Lei orgánica 4/2015, do 30 de marzo, de protección da seguranza cidadá, no referente ás instalacións químicas para a fabricación de explosivos.
4. «Aves de curral»: as aves de curral tal como se definen no artigo 2.4 do Real decreto 1888/2000, do 22 de novembro, polo que se establecen condicións de sanidade animal aplicables aos intercambios comunitarios e ás importacións de aves de curral e de ovos para incubar procedentes de países terceiros.
5. «Conclusións sobre as mellores técnicas dispoñibles (MTD)»: Decisión da Comisión Europea que contén as partes dun documento de referencia Mellores técnicas dispoñibles (MTD), onde se establecen as conclusións sobre as mellores técnicas dispoñibles, a súa descrición, a información para avaliar a súa aplicabilidade, os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles, as medicións asociadas, os niveis de consumo asociados e, se procede, as medidas de rehabilitación do lugar de que se trate.
6. «Contaminación»: a introdución directa ou indirecta, mediante a actividade humana, de substancias, vibracións, calor ou ruído na atmosfera, na auga ou no solo, que poidan ter efectos prexudiciais para a saúde humana ou a calidade do ambiente, ou que poidan causar danos aos bens materiais ou deteriorar ou prexudicar o desfrute ou outras utilizacións lexítimas do ambiente.
7. «Documento de referencia de mellores técnicas dispoñibles (MTD)»: documento resultante do intercambio de información organizado conforme o artigo 13 da Directiva 2010/75/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais, elaborado para determinadas actividades, no cal se describen, en particular, as técnicas aplicadas, as emisións actuais e os niveis de consumo, as técnicas que se teñen en conta para determinar as mellores técnicas dispoñibles, así como as conclusións relativas ás mellores técnicas dispoñibles (MTD) e as técnicas emerxentes, tomando especialmente en consideración os criterios que se enumeran no anexo 3.
8. «Emisión»: a expulsión á atmosfera, á auga ou ao solo de substancias, vibracións, calor ou ruído procedentes, de forma directa ou indirecta, de fontes puntuais ou difusas da instalación.
9. «Informe base ou da situación de partida»: é o informe da situación de partida que contén a información sobre o estado da contaminación do solo e das augas subterráneas producida por substancias perigosas relevantes.
10. «Inspección ambiental»: toda acción levada a cabo pola autoridade competente ou en nome desta para comprobar, fomentar e asegurar a adecuación das instalacións ás condicións das autorizacións ambientais integradas e controlar, en caso necesario, a súa repercusión ambiental. Inclúense nesta definición, entre outras accións, as visitas *in situ*, a medición de emisións, a comprobación de informes internos e documentos de seguimento, a verificación de autocontrois, a comprobación de técnicas usadas e a adecuación da xestión ambiental da instalación. O fin da inspección é garantir o

cumprimento da normativa ambiental das actividades ou instalacións baixo o ámbito de aplicación desta norma.

11. «Instalación»: calquera unidade técnica fixa onde se desenvolva unha ou máis das actividades industriais enumeradas no anexo 1 desta lei, así como calquera outra actividade directamente relacionada con aquelas que garden relación de índole técnica coas actividades levadas a cabo nese lugar e poidan ter repercusións sobre as emisións e a contaminación.

12. «Mellores técnicas dispoñibles (MTD)»: a fase máis eficaz e avanzada de desenvolvemento das actividades e das súas modalidades de explotación, que demostren a capacidade práctica de determinadas técnicas para constituíren a base dos valores límite de emisión e outras condicións da autorización destinadas a evitar ou, cando isto non sexa practicable, reducir as emisións e o impacto no conxunto do ambiente e a saúde das persoas.

Para estes efectos entenderase por:

a) «Técnicas»: a tecnoloxía utilizada xunto coa forma en que a instalación estea deseñada, construída, mantida, explotada e paralizada.

b) «Técnicas dispoñibles»: as técnicas desenvolvidas a unha escala que permita a súa aplicación no contexto do sector industrial correspondente, en condicións económica e tecnicamente viables, tomando en consideración os custos e os beneficios, tanto se as técnicas se utilizan ou producen en España como se non, sempre que o titular poida ter acceso a elas en condicións razoables.

c) «Mellores técnicas»: as técnicas máis eficaces para atinxir un nivel xeral alto de protección do ambiente no seu conxunto.

13. «Modificación non substancial»: calquera modificación das características ou do funcionamento, ou da extensión da instalación, que, sen ter a consideración de substancial, poida ter consecuencias na seguranza, na saúde das persoas ou no ambiente.

14. «Modificación substancial»: calquera modificación realizada nunha instalación que, en opinión do órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada e de acordo cos criterios establecidos no artigo 10.4 e 5, poida ter repercusións prexudiciais ou importantes nas persoas e no ambiente.

15. «Niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles (MTD)»: o rango de niveis de emisión obtido en condicións normais de funcionamento facendo uso dunha das mellores técnicas dispoñibles ou dunha combinación das mellores técnicas dispoñibles, segundo se describen nas conclusións sobre as MTD, expresado como unha media durante un determinado período de tempo, en condicións de referencia específicas.

16. «Normas de calidade ambiental»: o conxunto de requisitos establecidos pola normativa aplicable que se deben cumprir nun momento dado nun contorno determinado ou nunha parte determinada deste.

17. «Órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada»: o órgano designado pola comunidade autónoma en que estea a instalación obxecto da autorización. En canto non sexa producida unha designación específica pola comunidade autónoma, entenderase competente o órgano da dita Administración que exerza as competencias en materia de ambiente.

18. «Parámetros ou medidas técnicas equivalentes»: aqueles que, con carácter supletorio ou complementario, se considerarán cando as características da instalación non permitan unha determinación adecuada de valores límite de emisión ou cando non exista normativa aplicable.

19. «Persoas interesadas»:

a) Todos aqueles en que concorra calquera das circunstancias previstas no artigo 4 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

- b) Calquera persoa xurídica sen ánimo de lucro que cumpra os seguintes requisitos:
- 1.º Que teña entre os fins acreditados nos seus estatutos a protección do ambiente en xeral ou a dalgún dos seus elementos en particular, e que tales fins poidan resultar afectados pola toma dunha decisión sobre a concesión ou revisión da autorización ambiental integrada ou das súas condicións.
 - 2.º Que leve dous anos legalmente constituída e veña exercendo de modo activo as actividades necesarias para alcanzar os fins previstos nos seus estatutos.
 - 3.º Que segundo os seus estatutos desenvolva a súa actividade nun ámbito territorial que resulte afectado pola instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada.
20. «Público»: calquera persoa física ou xurídica, así como as súas asociacións, organizacións e grupos constituídos consoante a normativa que lles sexa de aplicación.
21. «Residuo»: calquera residuo, como queda definido no artigo 3.a) da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.
22. «Residuo perigoso»: calquera residuo perigoso, como se define no artigo 3.e) da Lei 22/2011, do 28 de xullo.
23. «Solo»: a camada superior da codia terrestre, situada entre o leito rochoso e a superficie, composta por partículas minerais, materia orgánica, auga, aire e organismos vivos e que constitúe a interface entre a terra, o aire e a auga, o que lle confire capacidade de desempeñar tanto funcións naturais como de uso. Non terán tal consideración aqueles permanentemente cubertos por unha lámina de auga superficial.
24. «Substancia»: os elementos químicos e os seus compostos, con excepción das seguintes substancias:
- a) As substancias radioactivas reguladas na Lei 25/1964, do 29 de abril, sobre enerxía nuclear.
 - b) Os organismos e microorganismos modificados xeneticamente, tal como se definen no artigo 2 da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente, e facendo uso das técnicas de modificación xenéticas previstas no artigo 3 do Real decreto 178/2004, do 30 de xaneiro, polo que se aproba o regulamento xeral para o desenvolvemento e execución da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente.
25. «Substancias perigosas»: substancias ou mesturas definidas no artigo 3 do Regulamento (CE) n.º 1272/2008 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 2008, sobre clasificación, etiquetaxe e envasamento de substancias e mesturas.
26. «Técnica emerxente»: unha técnica nova para unha actividade industrial que, se se desenvolve comercialmente, pode proporcionar un nivel xeral máis alto de protección do ambiente ou, ao menos, o mesmo nivel de protección do ambiente e uns aforros de custos superiores aos que se obterían coas mellores técnicas dispoñibles actuais.
27. «Titular»: calquera persoa física ou xurídica que explote total ou parcialmente, ou posúa, a instalación.
28. «Valores límite de emisión»: a masa ou a enerxía expresada en relación con determinados parámetros específicos, a concentración ou o nivel dunha emisión, cuxo valor non se debe superar dentro dun ou varios períodos determinados.

Artigo 4. *Principios informadores da autorización ambiental integrada.*

1. Ao outorgar a autorización ambiental integrada, o órgano competente da comunidade autónoma deberá ter en conta que no funcionamento das instalacións:

a) Se adopten as medidas adecuadas para previr a contaminación, particularmente mediante a aplicación das mellores técnicas dispoñibles.

b) Se fomenta a prevención na xeración dos residuos ou, se for o caso, que estes se xestionen coa orde de prioridade que dispón a xerarquía establecida no artigo 8 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, a saber: prevención, preparación para a reutilización, reciclaxe e outros tipos de valorización, incluída a valorización enerxética. No suposto de que tampouco sexa factible a aplicación destes procedementos, por razóns técnicas ou económicas, os residuos eliminaranse de forma que se evite ou se reduza ao máximo a súa repercusión no ambiente.

c) Se utilice a enerxía, a auga, as materias primas e outros recursos de maneira eficiente.

d) Se adopten as medidas necesarias para previr os accidentes graves e limitar as súas consecuencias sobre a saúde das persoas e o ambiente, de acordo coa normativa aplicable.

e) Se establezan as medidas necesarias para evitar calquera risco de contaminación cando cese a explotación da instalación e para que o lugar onde se encontre quede nun estado satisfactorio de acordo coa normativa aplicable.

2. O órgano competente da comunidade autónoma para outorgar a autorización ambiental integrada e, se for o caso, o organismo de bacía competente para emitir o informe vinculante en materia de augas deberán ter en conta os principios anteriores ao estableceren as condicións da autorización ambiental integrada regulada no título III.

Artigo 5. *Obrigacións dos titulares das instalacións.*

Os titulares das instalacións onde se desenvolva algunha das actividades industriais incluídas no ámbito de aplicación desta lei deberán:

a) Dispor da autorización ambiental integrada e cumprir as condicións establecidas nela.

b) Cumprir as obrigacións de control e fornecemento de información previstas pola lexislación sectorial aplicable e pola propia autorización ambiental integrada.

c) Comunicar ao órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada calquera modificación, substancial ou non, que se propoña realizar na instalación.

d) Comunicar ao órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada a transmisión da súa titularidade.

e) Informar inmediatamente o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada de calquera incidente ou accidente que poida afectar o ambiente, sen prexuízo da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

f) Prestar a asistencia e a colaboración necesarias aos que realicen as actuacións de vixilancia, inspección e control.

g) Cumprir calquera outra obrigación establecida nesta lei e demais disposicións que sexan de aplicación.

Artigo 6. *Cooperación interadministrativa.*

Para a aplicación desta lei, as administracións públicas axustarán as súas actuacións aos principios de información mutua, cooperación e colaboración. En particular, deberase prestar a debida asistencia para asegurar a eficacia e coherencia das súas actuacións, especialmente na tramitación da autorización ambiental integrada.

TÍTULO II

Valores límite de emisión e mellores técnicas dispoñibles

Artigo 7. *Valores límite de emisión e medidas técnicas equivalentes.*

1. Para a determinación na autorización ambiental integrada dos valores límite de emisión, deberase ter en conta:

a) A información subministrada, de acordo co establecido no artigo 8.1, en relación coas conclusións relativas ás mellores técnicas dispoñibles, sen prescribir a utilización dunha técnica ou tecnoloxía específica.

b) As características técnicas das instalacións onde se desenvolva algunha das actividades industriais enumeradas no anexo 1, a súa implantación xeográfica e as condicións locais do ambiente.

c) A natureza das emisións e o seu potencial traslado dun medio para outro.

d) Os plans nacionais aprobados, se for o caso, para cumprir os compromisos establecidos na normativa comunitaria ou en tratados internacionais subscritos polo Reino de España ou pola Unión Europea.

e) A incidencia das emisións na saúde humana potencialmente afectada e nas condicións xerais da sanidade animal e vexetal.

f) Os valores límite de emisión fixados, se for o caso, pola normativa en vigor na data da autorización.

2. O Goberno, sen prexuízo das normas adicionais de protección que diten as comunidades autónomas, poderá establecer valores límite de emisión para as substancias contaminantes, en particular para as enumeradas no anexo 2, e para as actividades industriais incluídas no ámbito de aplicación desta lei, en particular as grandes instalacións de combustión, de incineración ou coincineración de residuos, as que utilicen disolventes orgánicos e as que producen dióxido de titanio, así como parámetros ou medidas técnicas equivalentes baseadas nas mellores técnicas dispoñibles que completen ou substitúan os valores límite de emisión, sempre que se garanta un enfoque integrado e un nivel elevado de protección do ambiente equivalente ao alcanzable mediante as condicións da autorización ambiental integrada.

3. O Goberno, no exercicio da súa potestade regulamentaria, e sen prexuízo das normas adicionais de protección que diten as comunidades autónomas, poderá establecer, de maneira motivada, obrigacións particulares para determinadas actividades enumeradas no anexo 1, en particular as grandes instalacións de combustión, de incineración ou coincineración de residuos, as que utilicen disolventes orgánicos e as que producen dióxido de titanio, que substituirán as condicións específicas da autorización ambiental integrada, sempre que se garanta un enfoque integrado e un nivel elevado de protección do ambiente equivalente ao alcanzable mediante as condicións dun permiso. En todo caso, o establecemento desas obrigacións non eximirá de obter a autorización ambiental integrada.

4. O órgano competente fixará valores límite de emisión que garantan que, en condicións de funcionamento normal, as emisións non superen os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles que se establecen nas conclusións relativas ás MTD, aplicando algunha das opcións seguintes:

a) O establecemento duns valores límite de emisión que non superen os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles. Eses valores límite de emisión indicaranse para os mesmos períodos de tempo, ou máis breves, e baixo as mesmas condicións de referencia que os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

b) O establecemento duns valores límite de emisión distintos dos mencionados na alínea a) en termos de valores, períodos de tempo e condicións de referencia.

Cando se aplique a alínea b), o órgano competente avaliará, ao menos unha vez ao ano, os resultados do control das emisións para garantir que as emisións en condicións normais de funcionamento non superasen os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

5. Non obstante o número 4, e sen prexuízo do artigo 22.3, o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada poderá fixar, en determinados casos, valores límite de emisión menos estritos. Esta excepción poderase invocar só se se pon de manifesto mediante unha avaliación que a consecución dos niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles tal e como se describen nas conclusións relativas ás MTD daría lugar a uns custos desproporcionadamente máis elevados en comparación co beneficio ambiental debido:

- a) Á localización xeográfica ou á situación do contorno local da instalación de que se trate; ou
- b) Ás características técnicas da instalación de que se trate.

O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada documentará nun anexo ás condicións da autorización os motivos da aplicación do parágrafo primeiro deste número, con inclusión do resultado da avaliación e da xustificación das condicións impostas.

No entanto, os valores establecidos de conformidade co parágrafo primeiro deste número non superarán os valores límite de emisión establecidos na normativa de desenvolvemento da presente lei, se procede.

En todo caso, os órganos competentes a que se refire o artigo 4.2 velarán por que non se produza ningunha contaminación significativa e por que se alcance un nivel elevado de protección do ambiente no seu conxunto.

Os órganos competentes reavaliarán a aplicación do parágrafo primeiro deste número como parte integrante de toda revisión das condicións da autorización ambiental integrada conforme o artigo 26.

6. O órgano competente poderá conceder exencións temporais dos requisitos que se establecen no presente artigo, así como no 4.1.a), respecto das probas e da utilización de técnicas emerxentes para un período de tempo total non superior a nove meses, sempre que, despois do período especificado, se interrompa a técnica ou ben a actividade alcance, como mínimo, os niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.

7. Os valores límite de emisión das substancias aplicaranse no punto en que as emisións saian da instalación e na súa determinación non se terá en conta unha posible dilución. No que se refire ás verteduras indirectas á auga, e sen prexuízo da normativa relativa á contaminación causada por determinadas substancias perigosas vertidas no medio acuático, poderase ter en conta o efecto dunha estación de depuración no momento de determinar os valores límite de emisión da instalación, sempre que se alcance un nivel equivalente de protección do ambiente no seu conxunto e isto non conduza a cargas contaminantes máis elevadas no contorno.

Artigo 8. *Información, comunicación e acceso á información.*

1. A Administración xeral do Estado subministrará ás comunidades autónomas a información que estea no seu poder sobre as mellores técnicas dispoñibles, as súas prescricións de control e a súa evolución, así como sobre a publicación de calquera conclusión relativa ás MTD, novas ou actualizadas, pondo ademais esa información ao dispor do público.

2. Cada comunidade autónoma deberá dispor de información sistematizada e actualizada sobre:

- a) O inventario das instalacións suxeitas a autorización ambiental integrada situadas no seu territorio, con especificación das altas e as baixas nel causadas;
- b) As principais emisións e os focos xeradoras delas;

c) As autorizacións ambientais integradas concedidas, co contido mínimo establecido no anexo IV do Real decreto 508/2007, do 20 de abril, polo que se regula o fornecemento de información sobre emisións do Regulamento E-PRTR e das autorizacións ambientais integradas;

d) Os informes de inspección ambiental das visitas *in situ* coas conclusións pertinentes respecto do cumprimento das condicións da autorización pola instalación, así como en relación con calquera ulterior actuación necesaria.

3. Os titulares das instalacións notificarán, ao menos unha vez ao ano, ás comunidades autónomas en que estean situadas, os datos sobre as emisións correspondentes á instalación, con especificación da metodoloxía empregada nas medicións, a súa frecuencia e os procedementos empregados para avaliar as medicións, e en todo caso a información incluída no artigo 22.1.i).

4. As comunidades autónomas remitirán ao Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente cunha periodicidade mínima anual a seguinte información:

a) A relativa ás alíneas a) e b) do número 2, para efectos da elaboración do Rexistro Estatal de Emisións e Fontes Contaminantes PRTR-España e a súa comunicación á Comisión Europea; e

b) Os anexos aos condicionados das autorizacións outorgadas ás instalacións en virtude do artigo 7.5 que documentan os motivos por que se establecen valores límite de emisión menos estritos.

5. A información regulada neste artigo será pública, de acordo co previsto na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente.

TÍTULO III

Réxime xurídico da autorización ambiental integrada

CAPÍTULO I

Finalidade e aplicación

Artigo 9. *Instalacións sometidas á autorización ambiental integrada.*

Sométese a autorización ambiental integrada a explotación das instalacións en que se desenvolva algunha das actividades incluídas no anexo 1. Esta autorización precederá, en todo caso, a construción, montaxe ou traslado das instalacións e adaptarse ás modificacións que se produzan nas instalacións.

Artigo 10. *Modificación da instalación.*

1. A modificación dunha instalación sometida a autorización ambiental integrada poderá ser substancial ou non substancial.

2. O titular dunha instalación que pretenda levar a cabo unha modificación non substancial dela deberá comunicalo ao órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, indicando razoadamente por que considera que se trata dunha modificación non substancial. A esta comunicación xuntaráselle os documentos xustificativos das razóns expostas.

O titular poderá levar a cabo a modificación sempre que o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada non manifeste o contrario no prazo dun mes. En caso de que sexa necesaria unha modificación da autorización ambiental integrada como consecuencia da modificación non substancial da instalación, a comunidade autónoma publicaráa no seu diario oficial.

3. En caso de que o titular proxecte realizar unha modificación de carácter substancial, esta non poderá levarse a cabo até a autorización ambiental integrada ser modificada polo procedemento simplificado determinado regulamentariamente. Neste procedemento regúlase, atendendo ao previsto no artigo 12 desta lei, o contido da solicitude de modificación que se debe presentar, que incluírá, en todo caso, os documentos que xustifiquen o carácter substancial da modificación que se quere realizar, así como o proxecto básico sobre a parte ou partes da instalación afectadas pola modificación que se vai levar a cabo.

4. Para a xustificación da modificación substancial terase en conta o disposto no regulamento de desenvolvemento desta lei e, en todo caso, a maior incidencia da modificación proxectada sobre a seguranza, a saúde das persoas e o ambiente, nos seguintes aspectos:

- a) O tamaño e a produción da instalación.
- b) Os recursos naturais utilizados por ela.
- c) O seu consumo de auga e enerxía.
- d) O volume, o peso e a tipoloxía dos residuos xerados.
- e) A calidade e a capacidade rexenerativa dos recursos naturais das áreas xeográficas que se poidan ver afectadas.
- f) O grao de contaminación producido.
- g) O risco de accidente.
- h) A incorporación ou o aumento no uso de substancias perigosas.

5. Calquera ampliación ou modificación das características ou do funcionamento dunha instalación considerárase substancial se a modificación ou a ampliación alcanza por si soa os limiares de capacidade establecidos, cando estes existan, no anexo 1, ou se debe ser sometida ao procedemento de avaliación de impacto ambiental ordinario de acordo coa normativa sobre esta materia.

6. Cando a modificación dunha instalación supoña unha diminución da súa capacidade de produción até quedar por baixo dos limiares do anexo 1, deixará de ser exixible a autorización ambiental integrada e causará baixa no inventario de instalacións mencionado no artigo 8.2. Tales modificacións comunicaranse ao órgano competente para a súa comprobación e publicación no diario oficial.

Artigo 11. *Finalidade da autorización ambiental integrada.*

1. A finalidade da autorización ambiental integrada é:

a) Establecer todas aquelas condicións que garantan o cumprimento do obxecto desta lei por parte das instalacións sometidas a ela, a través dun procedemento que asegure a coordinación das distintas administracións públicas que deben intervir na concesión da dita autorización, para axilizar trámites e reducir as cargas administrativas dos particulares.

b) Dispor dun sistema de prevención e control da contaminación que integre nun só acto de intervención administrativa todas as autorizacións ambientais existentes en materia de produción e xestión de residuos, incluídas as de incineración de residuos municipais e perigosos e, se for o caso, as de vertedura de residuos; de verteduras ás augas continentais, incluídas as verteduras ao sistema integral de saneamento, e de verteduras desde terra ao mar, así como as determinacións de carácter ambiental en materia de contaminación atmosférica, incluídas as referentes aos compostos orgánicos volátiles.

2. O outorgamento da autorización ambiental integrada, así como a súa modificación e revisión, precederá, se for o caso, os demais medios de intervención administrativa na actividade dos cidadáns, entre outros:

a) Autorizacións substantivas ou outros medios de intervención administrativa das industrias sinaladas no artigo 3.3.

b) Actuacións relativas aos medios de intervención administrativa na actividade dos cidadáns que establezan as administracións competentes para o control das actividades con repercusión na seguranza, na saúde das persoas ou no ambiente, sen prexuízo dos mecanismos de coordinación establecidos na normativa correspondente.

3. A autorización ambiental integrada outorgarase sen prexuízo das autorizacións ou concesións que se deban exixir para a ocupación ou utilización do dominio público, de conformidade co establecido no texto refundido da Lei de augas, aprobado mediante o Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo, e na Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas, e demais normativa que resulte de aplicación.

Con independencia do previsto no parágrafo anterior, as autorizacións de verteduras ás augas continentais e ao dominio público marítimo terrestre, desde terra ao mar, inclúense na autorización ambiental integrada, de acordo con esta lei.

4. As comunidades autónomas disporán o necesario para incluír as seguintes actuacións no procedemento de outorgamento e modificación da autorización ambiental integrada:

a) As actuacións en materia de avaliación de impacto ambiental, ou outras figuras de avaliación ambiental previstas na normativa autonómica, cando así sexa exixible e a competencia para isto sexa da comunidade autónoma.

b) Aquelas outras actuacións que estean previstas na súa normativa autonómica ambiental.

5. As comunidades autónomas disporán o necesario para posibilitar que se inclúan no procedemento de outorgamento da autorización ambiental integrada as actuacións dos órganos que, se for o caso, deban intervir en virtude do establecido no Real decreto 840/2015, do 21 de setembro, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas.

CAPÍTULO II

Solicitud e concesión da autorización ambiental integrada

Artigo 12. *Contido da solicitude.*

1. A solicitude da autorización ambiental integrada conterá o disposto no regulamento de desenvolvemento desta lei e, ao menos, a seguinte documentación, sen prexuízo do que para estes efectos determinen as comunidades autónomas:

a) Proxecto básico que inclúa, ao menos, os seguintes aspectos:

1.º Descrición detallada e alcance da actividade e das instalacións, dos procesos produtivos e do tipo de produto.

2.º Documentación que o interesado presenta ante a Administración pública competente para o control das actividades con repercusión na seguranza, na saúde das persoas ou no ambiente, de conformidade coa normativa que resulte de aplicación.

3.º Estado ambiental do lugar en que se situará a instalación e os posibles impactos que se prevean, incluídos aqueles que se poidan orixinar ao cesar a súa explotación.

4.º Recursos naturais, materias primas e auxiliares, substancias, auga e enerxía empregados ou xerados na instalación.

5.º Fontes xeradoras das emisións da instalación.

6.º Tipo e cantidade das emisións previsibles da instalación ao aire, ás augas e ao solo, así como a determinación dos seus efectos significativos sobre o ambiente e, se for o caso, tipo e cantidade dos residuos que se vaian xerar.

7.º Tecnoloxía prevista e outras técnicas utilizadas para previr e evitar as emisións procedentes da instalación ou, e se isto non for posible, para reducilas, indicando cales

delas se consideran mellores técnicas dispoñibles de acordo coas conclusións relativas ás MTD.

8.º As medidas relativas á aplicación da orde de prioridade que dispón a xerarquía de residuos establecida no artigo 4.1.b) dos residuos xerados pola instalación.

9.º Medidas previstas para controlar as emisións ao ambiente.

10.º As demais medidas propostas para cumprir os principios a que se refire o artigo 4.

11.º Un breve resumo das principais alternativas á tecnoloxía, ás técnicas e ás medidas propostas, estudadas polo solicitante, se as houber.

12.º No caso de que a instalación teña implantado un sistema comunitario de xestión e auditoría ambientais, de acordo co Regulamento (CE) n.º 1221/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2009, relativo á participación voluntaria de organizacións nun sistema comunitario de xestión e auditoría ambientais (EMAS), e polo que se derroga o Regulamento (CE) n.º 761/2001 e as decisións 2001/681/CE e 2006/193/CE da Comisión, achegarase a última declaración ambiental validada e as súas actualizacións.

b) Informe urbanístico do concello en cuxo territorio se encontre a instalación, acreditativo da compatibilidade do proxecto co planeamento urbanístico, de acordo co establecido no artigo 15.

c) Se for o caso, a documentación exixida pola lexislación de augas e de costas para a autorización de verteduras ás augas continentais ou desde terra ao mar.

Cando se trate de verteduras ás augas continentais de bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado, esta documentación será inmediatamente remitida ao organismo de bacía polo órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, a fin de que manifieste se é preciso requirir ao solicitante que emende a falta ou complete a documentación presentada.

d) A determinación dos datos que, a xuízo do solicitante, gocen de confidencialidade de acordo coas disposicións vixentes.

e) Calquera outra información e documentación acreditativa do cumprimento de requisitos establecidos na lexislación aplicable, incluída, se for o caso, a referida a fianzas ou seguros obrigatorios que sexan exixibles, entre outras, pola Lei 26/2007, do 23 de outubro.

f) Cando a actividade implique o uso, produción ou emisión de substancias perigosas relevantes, tendo en conta a posibilidade de contaminación do solo e a contaminación das augas subterráneas no local da instalación, requirirase un informe base antes de comezar a explotación da instalación ou antes da actualización da autorización.

Este informe conterá a información necesaria para determinar o estado do solo e as augas subterráneas, a fin de facer a comparación cuantitativa co estado despois do cesamento definitivo das actividades, previsto no artigo 23, ademais do contido mínimo seguinte:

1.º Información sobre o uso actual e, se estiver dispoñible, sobre os usos anteriores do local.

2.º Se estiveren dispoñibles, as análises de riscos e os informes existentes regulados na lexislación sobre solos contaminados en relación coas medidas realizadas no solo e nas augas subterráneas que reflictan o estado no momento da redacción do informe ou, como alternativa, novas medidas realizadas no solo e nas augas subterráneas que garden relación coa posibilidade dunha contaminación do solo e das augas subterráneas producida por aquelas substancias perigosas que vaian ser utilizadas, producidas ou emitidas pola instalación de que se trate.

Cando unha información elaborada conforme outra lexislación nacional, autonómica ou da Unión Europea cumpra os requisitos establecidos neste número, tal información poderase incluír no informe base que se presentarse, ou anexarse a el.

2. Á solicitude da autorización ambiental integrada xuntaráselle un resumo non técnico de todas as indicacións especificadas no número anterior, para facilitar a súa comprensión para efectos do trámite de información pública.

3. Nos supostos previstos no número 4 do artigo anterior, a solicitude da autorización ambiental integrada incluírá, ademais, o estudo de impacto ambiental ou, se for o caso, o documento ambiental e demais documentación exixida pola lexislación que resulte de aplicación.

Artigo 13. *Presentación da solicitude.*

A solicitude de autorización ambiental integrada presentárase ante o órgano designado pola comunidade autónoma en cuxo ámbito territorial estea a instalación, sen prexuízo do establecido no artigo 16.4 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

En canto non se produza unha designación específica por parte da comunidade autónoma, a solicitude presentárase no órgano da dita Administración que exerza as competencias en materia de ambiente.

Artigo 14. *Tramitación.*

En todos aqueles aspectos non regulados nesta lei, o procedemento para outorgar a autorización ambiental integrada axustarase ao establecido na Lei 39/2015, do 1 de outubro.

As administracións públicas promoverán a participación real e efectiva das persoas interesadas nos procedementos de outorgamento, modificación substancial e revisión da autorización ambiental integrada dunha instalación.

As administracións públicas garantirán que a participación a que se refire o parágrafo anterior teña lugar desde as fases iniciais dos respectivos procedementos, de conformidade co previsto no artigo 24. Para tal efecto, serán aplicables a tales procedementos as previsións en materia de participación establecidas no anexo 4.

Artigo 15. *Informe urbanístico do concello.*

Logo de solicitude do interesado, o concello en cuxo territorio estea a instalación deberá emitir o informe a que se refire o artigo 12.1.b) no prazo máximo de trinta días. En caso de non facelo, o informe suplirase cunha copia da solicitude.

En todo caso, se o informe urbanístico regulado neste artigo for negativo, con independencia do momento en que se emitise, pero sempre que se recibise na comunidade autónoma con anterioridade ao outorgamento da autorización ambiental integrada, o órgano competente para outorgar a dita autorización ditará resolución motivada pondo fin ao procedemento e arquivará as actuacións.

Artigo 16. *Información pública.*

1. Unha vez completada a documentación, de acordo co establecido nos artigos anteriores, abrírase un período de información pública que non será inferior a trinta días.

2. O período de información pública será común para aqueles procedementos cuxas actuacións se integran no da autorización ambiental integrada, así como, se for o caso, para os procedementos de autorizacións substantivas das industrias sinaladas no artigo 3.3.

3. Exceptuaranse do trámite de información pública aqueles datos da solicitude que, de acordo coas disposicións vixentes, gocen de confidencialidade.

Artigo 17. *Informes.*

Unha vez concluído o período de información pública, o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada remitirá copia do expediente, xunto coas

alegacións e observacións recibidas, aos órganos que se deban pronunciar sobre as diferentes materias da súa competencia.

Artigo 18. *Informe do concello.*

O concello en cuxo territorio estea a instalación, unha vez recibida a documentación a que se refire o artigo anterior, emitirá, no prazo de trinta días desde a recepción do expediente, un informe sobre a adecuación da instalación analizada a todos aqueles aspectos que sexan da súa competencia. Se non se emitir o informe no prazo sinalado, proseguiranse as actuacións. Non obstante, o informe emitido fóra de prazo pero recibido antes de se ditar resolución deberá ser valorado polo órgano competente da comunidade autónoma.

Artigo 19. *Informe do organismo de bacía.*

1. Nos supostos en que a actividade sometida a autorización ambiental integrada precise, de acordo coa lexislación de augas, autorización de vertedura ao dominio público hidráulico de bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado, o organismo de bacía competente deberá emitir un informe que determine as características da vertedura e as medidas correctoras que se deben adoptar a fin de preservar o bo estado ecolóxico das augas.

2. O informe regulado no número anterior terá carácter preceptivo e vinculante. Este informe deberase emitir no prazo máximo de seis meses desde a data de entrada no rexistro do organismo de bacía da documentación preceptiva sobre verteduras ou, se for o caso, desde a emenda que for necesaria.

Este prazo non se verá afectado pola remisión da documentación que resulte do trámite de información pública.

3. Transcorrido o prazo previsto no número anterior sen que o organismo de bacía emitise o informe, poderase outorgar a autorización ambiental integrada, incluíndo nela as características da vertedura e as medidas correctoras requiridas, que se establecerán de conformidade coa lexislación sectorial aplicable.

Non obstante, o informe recibido fóra do prazo sinalado e antes do outorgamento da autorización ambiental integrada deberá ser tido en consideración polo órgano competente da comunidade autónoma.

4. Se o informe vinculante regulado neste artigo considera que é inadmisíble a vertedura e, consecuentemente, impide o outorgamento da autorización ambiental integrada, o órgano competente para outorgala ditará resolución motivada denegatoria.

Artigo 20. *Proposta de resolución e trámite de audiencia.*

1. O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, despois de realizar unha avaliación ambiental do proxecto no seu conxunto, efectuará o trámite de audiencia ao solicitante da autorización.

Finalizado o trámite de audiencia, a autoridade competente redactará unha proposta de resolución axustada ao contido do artigo 22, que incorporará as condicións que resulten dos informes vinculantes emitidos e decidirá sobre o resto dos informes e sobre as cuestións formuladas, se for o caso, polos solicitantes durante a instrución e o trámite de audiencia, así como as resultantes do período de información pública.

2. Cando no trámite de audiencia a que se refire o número anterior se realizasen alegacións, darase traslado delas, xunto coa proposta de resolución, aos órganos competentes para emitiren informes vinculantes en trámites anteriores para que, no prazo máximo de quince días, manifesten o que achen conveniente, que igualmente terá carácter vinculante nos aspectos referidos a materias da súa competencia.

Artigo 21. *Resolución.*

1. O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada ditará a resolución que poña fin ao procedemento no prazo máximo de nove meses.
2. Transcorrido o prazo máximo de nove meses sen se ter notificado resolución expresa, poderase entender desestimada a solicitude presentada.

Artigo 22. *Contido da autorización.*

1. A autorización ambiental integrada terá o contido mínimo seguinte:
 - a) Os valores límite de emisión para as substancias contaminantes enumeradas no anexo 2 e para outras substancias contaminantes que poidan ser emitidas en cantidade significativa pola instalación de que se trate, tendo en conta a súa natureza e potencial de traslado de contaminación dun medio para outro e, se for o caso, os parámetros ou as medidas técnicas equivalentes que complementen ou substitúan estes valores límite. Así mesmo, deberanse especificar as mellores técnicas dispoñibles contidas nas conclusións relativas ás MTD que son utilizadas na instalación para alcanzar os valores límite de emisión.
 - b) As prescricións que garantan, se for o caso, a protección do solo e das augas subterráneas.
 - c) Os procedementos e métodos que se vaian empregar para a xestión dos residuos xerados pola instalación, tendo en conta a xerarquía de xestión mencionada no artigo 4.1.b).
 - d) As prescricións que garantan, se for o caso, a minimización da contaminación con efectos negativos intercomunitarios ou transfronteirizos a longa distancia ou transfronteiriza, que se establecerán tendo en conta o resultado das consultas previstas no artigo 27.1 e 3.
 - e) Os sistemas e procedementos para o tratamento e control de todo tipo de emisións e residuos, con especificación da metodoloxía de medición, a súa frecuencia e os procedementos para avaliar as medicións; en caso de instalacións ás cales lles sexa de aplicación o artigo 7.4.b), os resultados deberán estar dispoñibles nas mesmas condicións de referencia e durante os mesmos períodos de tempo que os relativos aos niveis de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles.
 - f) As medidas relativas ás condicións de explotación en situacións distintas ás normais que poidan afectar o ambiente, como os casos de posta en marcha e parada, fugas, fallos de funcionamento e paradas temporais.
 - g) Calquera medida ou condición establecida pola lexislación sectorial aplicable. En particular, as que se poidan establecer en aplicación do artigo 27 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, para as instalacións en que se realice unha ou máis operacións de tratamento de residuos.
 - h) As condicións en que se debe levar a cabo o feche da instalación.
 - i) A obrigação de comunicar ao órgano competente regularmente e, ao menos, unha vez ao ano:
 - 1.º Información baseada nos resultados do control das emisións mencionado na alínea e) e outros datos solicitados que permitan ao órgano competente verificar o cumprimento das condicións da autorización; e
 - 2.º Cando se apliquen valores límite de emisión que superen os valores de emisión asociados ás mellores técnicas dispoñibles, un resumo de resultados do control das emisións que permita comparalos cos niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles.
 - j) Os requisitos adecuados para o mantemento e supervisión periódicos das medidas adoptadas para evitar as emisións ao solo e ás augas subterráneas consoante a alínea b) e, se for o caso, os requisitos adecuados para o control periódico do solo e das augas subterráneas polo que respecta a substancias perigosas que previsiblemente se poidan

localizar, tendo en conta a posibilidade de contaminación do solo e das augas subterráneas no local da instalación.

k) As condicións para avaliar o cumprimento dos valores límite de emisión.

l) En caso de que a autorización sexa válida para varias partes dunha instalación explotada por diferentes titulares, as responsabilidades de cada un deles.

2. No caso de instalacións suxeitas á Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, a autorización non incluírá valores límite para as emisións directas daqueles gases especificados no seu anexo I, a menos que sexa necesario para garantir que non se provoca ningunha contaminación local significativa. De ser necesario, os órganos competentes revisarán a autorización ambiental integrada segundo corresponda.

O previsto no parágrafo anterior non se aplicará ás instalacións excluídas temporalmente do réxime de comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, de conformidade co previsto na disposición transitoria cuarta da citada Lei 1/2005, do 9 de marzo.

3. Cando para o cumprimento dos requisitos de calidade ambiental exixibles de acordo coa lexislación aplicable sexa necesaria a aplicación de condicións máis rigorosas que as que se poidan alcanzar mediante o emprego das mellores técnicas dispoñibles, a autorización ambiental integrada exixirá a aplicación de condicións complementarias, sen prexuízo doutras medidas que se poidan adoptar para respectar as normas de calidade ambiental.

4. As conclusións relativas ás MTD, así como as súas correspondentes revisións e actualizacións, deben constituír a referencia para o establecemento das condicións da autorización.

5. Cando o órgano competente estableza unhas condicións de autorización que se baseen nunha mellor técnica dispoñible non descrita en ningunha das conclusións relativas ás MTD, asegúrase de que:

a) A dita técnica se determinase tomando especialmente en consideración os criterios que se enumeran no anexo 3.

b) Se cumpren os requisitos do artigo 7.

Cando as conclusións relativas ás MTD non conteñan niveis de emisións asociados ás mellores técnicas dispoñibles, o órgano competente asegúrase de que a técnica a que se refire o parágrafo primeiro garanta un nivel de protección ambiental equivalente ás mellores técnicas dispoñibles descritas nas conclusións relativas ás MTD.

6. Cando unha actividade ou un tipo de proceso de produción levados a cabo nunha instalación non estean cubertos por ningunha das conclusións relativas ás MTD ou cando estas conclusións non traten todos os posibles efectos ambientais da actividade, o órgano competente, despois de consultar o titular, establecerá as condicións da autorización baseándose nas mellores técnicas dispoñibles que determinase para as actividades ou procesos de que se trate, tendo en especial consideración os criterios indicados no anexo 3.

7. Para as instalacións destinadas á cría intensiva de aves de curral ou de porcos incluídas na epígrafe 9.3 do anexo 1, aplicaranse os números anteriores, sen prexuízo da lexislación sobre benestar animal e demais lexislación aplicable.

8. De acordo co previsto no artigo 11.4 e 5, a autorización ambiental integrada conterá, ademais, cando así sexa exixible:

a) A declaración de impacto ambiental ou, se for o caso, o informe ambiental, ou outras figuras de avaliación ambiental establecidas na normativa que resulte de aplicación.

b) As condicións preventivas e de control necesarias en materia de accidentes graves nos cales interveñan substancias perigosas de acordo co Real decreto 840/2015, do 21 de setembro, e demais normativa que resulte de aplicación.

c) Aquelas outras condicións derivadas das actuacións que estean previstas na normativa ambiental que sexa aplicable.

Artigo 23. Feche da instalación.

1. Sen prexuízo do Real decreto 280/1994, do 18 de febreiro, polo que se establecen os límites máximos de residuos de pesticidas e o seu control en determinados produtos de orixe vexetal, a Lei 26/2007, do 23 de outubro, e o Real decreto 1514/2009, do 2 de outubro, polo que se regula a protección das augas subterráneas contra a contaminación e a deterioración, así como da lexislación vixente en materia de protección do solo, o órgano competente establecerá as condicións da autorización ambiental integrada para, despois do cesamento definitivo das actividades, asegurar o cumprimento do disposto nos seguintes números.

2. Despois do cesamento definitivo das actividades, o titular avaliará o estado do solo e a contaminación das augas subterráneas producida polas substancias perigosas relevantes utilizadas, producidas ou emitidas pola instalación de que se trate, e comunicará ao órgano competente os resultados desa avaliación.

No caso de que a avaliación determine que a instalación causou unha contaminación significativa do solo ou das augas subterráneas con respecto ao estado establecido no informe base mencionado no artigo 12.1.f), o titular tomará as medidas adecuadas para facer fronte á dita contaminación con obxecto de restablecer o local da instalación a aquel estado, seguindo as normas do anexo II da Lei 26/2007, do 23 de outubro. Para isto, poderá ser tida en conta a viabilidade técnica de tales medidas.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, despois do cesamento definitivo das actividades e cando a contaminación do solo e das augas subterráneas do local cree un risco significativo para a saúde humana ou para o ambiente debido ás actividades levadas a cabo polo titular antes de que a autorización para a instalación se actualizase, e tendo en conta as condicións do local da instalación descritas na primeira solicitude da autorización ambiental integrada, o titular adoptará as medidas necesarias destinadas a retirar, controlar, conter ou reducir as substancias perigosas relevantes para que, tendo en conta o seu uso actual ou futuro aprobado, o local xa non cree o dito risco.

3. Cando non se exixa ao titular que elabore o informe base, unha vez producido o cesamento definitivo de actividades, este adoptará as medidas necesarias destinadas a retirar, controlar, conter ou reducir as substancias perigosas relevantes para que, tendo en conta o seu uso actual ou futuro aprobado, o local xa non cree un risco significativo para a saúde humana nin para o ambiente debido á contaminación do solo e das augas subterráneas a causa das actividades que se permitiron, tendo en conta as condicións do local das instalacións descritas na primeira solicitude da autorización ambiental integrada.

Artigo 24. Notificación e publicidade.

1. O órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada notificará a resolución de outorgamento, modificación e revisión aos solicitantes, ao concello onde estea a instalación, aos distintos órganos que emitisen un informe vinculante e, se for o caso, ao órgano estatal competente para outorgar as autorizacións substantivas sinaladas no artigo 11.2.a) desta lei.

2. O público ten dereito a acceder ás resolucións das autorizacións ambientais integradas, así como ás súas posteriores modificacións e revisións, de conformidade coa Lei 27/2006, do 18 de xullo.

3. As comunidades autónomas farán públicas, nos seus respectivos boletíns oficiais, as resolucións administrativas mediante as cales se outorgasen, se modificasen substancialmente ou se revisasen as autorizacións ambientais integradas, identificando a instalación afectada no anuncio polo que se fai pública a resolución. Ademais, porán ao dispor do público, entre outros por medios electrónicos, a información a que se refiren as alíneas a), b), e) e f):

a) O contido da resolución, incluída unha copia da autorización ambiental integrada cos seus anexos, e calquera condición e adaptación posterior.

b) Unha memoria en que se recollan os motivos en que se basea a resolución administrativa, incluíndo os resultados das consultas efectuadas durante o proceso de participación pública e unha explicación de como se tiveron en conta.

c) O título dos documentos de referencia MTD aplicables á instalación ou actividade.

d) O método utilizado para determinar as condicións da autorización mencionadas no artigo 22, incluídos os valores límite de emisión en relación coas mellores técnicas dispoñibles e os niveis de emisión asociados coas mellores técnicas dispoñibles.

e) Cando se conceda unha exención en virtude do artigo 7.5, os motivos concretos de tal exención baseados nos criterios establecidos no citado número, e as condicións impostas.

f) Información sobre as medidas adoptadas polo titular despois do cesamento definitivo das actividades, conforme o artigo 23.

g) Os informes de inspección ambiental nun prazo de catro meses a partir da finalización da visita *in situ*.

h) Os resultados da medición das emisións exixidos conforme as condicións establecidas na autorización ambiental integrada, e que se encontren en poder do órgano competente.

Artigo 25. *Impugnación.*

1. Os interesados poderanse opor aos informes vinculantes emitidos no procedemento regulado nesta lei ben mediante a impugnación da resolución administrativa que poña fin ao procedemento de outorgamento da autorización ambiental integrada, ben mediante a impugnación dos citados informes vinculantes, cando estes impedisen o outorgamento da dita autorización, de conformidade co establecido no artigo 112.1 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

2. Cando a impugnación en vía administrativa da resolución que poña fin ao procedemento de outorgamento da autorización ambiental integrada afecte as condicións establecidas nos informes vinculantes, o órgano da comunidade autónoma competente para resolver o recurso dará traslado deste aos órganos que os emitisen, a fin de que estes, se o consideran oportuno, presenten alegacións no prazo de quince días. De emitirse en prazo, as citadas alegacións serán vinculantes para a resolución do recurso.

3. Se no recurso contencioso-administrativo que se poida interpor contra a resolución que poña fin á vía administrativa se deduciren pretensións relativas aos informes preceptivos e vinculantes, a Administración que os tiver emitido terá a consideración de codemandada, conforme o establecido na Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Artigo 26. *Revisión da autorización ambiental integrada.*

1. Por instancia do órgano competente, o titular presentará toda a información referida no artigo 12 que sexa necesaria para a revisión das condicións da autorización. Se for o caso, incluíranse os resultados do control das emisións e outros datos que permitan unha comparación do funcionamento da instalación coas mellores técnicas dispoñibles descritas nas conclusións relativas ás MTD aplicables e cos niveis de emisión asociados a elas.

Ao revisar as condicións da autorización, o órgano competente utilizará calquera información obtida a partir dos controis ou inspeccións.

2. Nun prazo de catro anos a partir da publicación das conclusións relativas ás MTD canto á principal actividade dunha instalación, o órgano competente garantizará:

a) Que se revisaron e, cando foi necesario, se adaptaron todas as condicións da autorización da instalación de que se trate, para garantir o cumprimento da presente lei, en particular, do artigo 7; e

b) Que a instalación cumpre as condicións da autorización.

A revisión terá en conta todas as conclusións relativas aos documentos de referencia MTD aplicables á instalación desde que a autorización foi concedida, actualizada ou revisada.

3. Cando unha instalación non estea cuberta por ningunha das conclusións relativas ás MTD, as condicións da autorización revisaranse e, se for o caso, adaptaranse cando os avances nas mellores técnicas dispoñibles permitan unha redución significativa das emisións.

4. En calquera caso, a autorización ambiental integrada será revisada de oficio cando:

a) A contaminación producida pola instalación faga conveniente a revisión dos valores límite de emisión impostos ou a adopción doutros novos.

b) Resulte posible reducir significativamente as emisións sen impor custos excesivos a consecuencia de importantes cambios nas mellores técnicas dispoñibles.

c) A seguranza de funcionamento do proceso ou actividade faga necesario empregar outras técnicas.

d) O organismo de bacía, conforme o establecido na lexislación de augas, considere que existen circunstancias que xustifiquen a revisión da autorización ambiental integrada no relativo a verteduras ao dominio público hidráulico de bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado. Neste suposto, o organismo de bacía requirirá, mediante informe vinculante, o órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, a fin de que inicie o procedemento de revisión nun prazo máximo de vinte días.

e) Así o exixa a lexislación sectorial que resulte de aplicación á instalación ou sexa necesario cumprir normas novas ou revisadas de calidade ambiental en virtude do artigo 22.3.

5. A revisión da autorización ambiental integrada non dará dereito a indemnización e tramitarase polo procedemento simplificado establecido no regulamento de desenvolvemento. O procedemento de revisión terá en conta o previsto no artigo 27 cando se refira a instalacións cuxa actividade poida causar efectos negativos significativos intercomunitarios ou transfronteirizos.

Artigo 27. *Actividades con efectos negativos intercomunitarios ou transfronteirizos.*

1. No suposto de que o órgano competente da comunidade autónoma considere que o funcionamento da instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada podería ter efectos ambientais negativos e significativos noutra comunidade autónoma, ou a petición doutra comunidade autónoma, remitirase unha copia da solicitude á dita comunidade autónoma para que se poidan formular as alegacións que se consideren oportunas antes de ser ditada resolución definitiva. Igualmente, remitirase á comunidade autónoma afectada a resolución que finalmente se adopte.

2. No suposto de que unha instalación estea sobre territorio de dúas comunidades autónomas estremeiras, o órgano competente para emitir a autorización ambiental integrada será o da comunidade autónoma sobre cuxo territorio se desenvolvan os procesos produtivos máis contaminantes. A dita cuestión concretarase mediante o mecanismo de cooperación establecido na normativa aplicable.

3. Sen prexuízo do establecido sobre consultas transfronteirizas no capítulo III do título II da Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, cando se considere que o funcionamento da instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada podería ter efectos negativos sobre o ambiente doutro Estado membro da Unión Europea, ou cando un Estado membro que poida verse significativamente afectado o solicite, o órgano competente da comunidade autónoma, a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, comunicará a ese Estado, a ser posible simultaneamente ao período de información pública previsto no artigo 16 e sempre con anterioridade á resolución da autorización, os seguintes aspectos:

a) A posibilidade de abrir un período de consultas bilaterais para estudar tales efectos, así como as medidas que, se for o caso, se poidan acordar para suprimilos ou reducilos;

b) Unha copia da solicitude e canta información resulte relevante conforme o establecido no anexo 4.

4. O calendario de consultas bilaterais será negociado polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, logo de consulta ao órgano competente da comunidade autónoma, coas autoridades competentes do dito Estado membro. Este calendario fixará as reunións e os trámites a que se deberán axustar as consultas e as medidas que deban ser adoptadas para garantir que as autoridades ambientais e as persoas interesadas dese Estado, na medida en que poida resultar significativamente afectado, teñan ocasión de manifestar a súa opinión sobre a instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada.

A delegación do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación responsable da negociación incluírá, ao menos, un representante da comunidade autónoma competente para resolver a solicitude de autorización.

5. Cando o procedemento de consulta transfronteiriza for iniciado mediante comunicación do órgano competente da comunidade autónoma dirixida ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, acompañarase da documentación a que se refire o número 3. Igualmente, acompañarase dunha memoria sucinta en que se exporán de maneira motivada os fundamentos de feito e de dereito que xustifican a necesidade de pór en coñecemento doutro Estado membro a solicitude de autorización ambiental de que se trate e na cal se identifiquen os representantes da comunidade autónoma competente que, se for o caso, se deban integrar na delegación do citado ministerio.

6. Se a apertura do período de consultas transfronteirizas fose promovida pola autoridade do Estado membro susceptible de ser afectado polo funcionamento da instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación porao en coñecemento do órgano competente da comunidade autónoma e solicitaralle a remisión da documentación a que se refire o número anterior, a fin de iniciar o procedemento de consulta transfronteiriza.

7. Os prazos previstos na normativa reguladora do procedemento de concesión da autorización ambiental integrada quedarán suspendidos até concluír o procedemento de consultas transfronteirizas. Os resultados das consultas deberán ser tidos debidamente en conta polo órgano competente da comunidade autónoma para resolver a solicitude de autorización ambiental integrada, a cal será formalmente comunicada polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación ás autoridades do Estado membro que tiveren participado nas consultas transfronteirizas, xunto coa información mencionada no artigo 24.3.

8. Cando un Estado membro da Unión Europea comunique que no seu territorio se solicitou unha autorización ambiental integrada para unha instalación cuxo funcionamento pode ter efectos negativos significativos sobre o ambiente no Reino de España, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación porao en coñecemento do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, o cal, coa participación dos órganos competentes das comunidades autónomas afectadas, actuará como órgano ambiental nas consultas bilaterais que se fagan para estudar tales efectos, así como as medidas que, se for o caso, se poidan acordar para suprimilos ou reducilos. O Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente garantirá que as administracións públicas afectadas e as persoas interesadas son consultadas de acordo co establecido no artigo 14 e no anexo 4.

Para estes efectos, o Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente definirá os termos en que se efectuará o trámite de consultas en colaboración cos órganos competentes das comunidades autónomas afectadas pola instalación para a cal se solicita a autorización ambiental integrada noutro Estado membro da Unión Europea.

CAPÍTULO III**Coordinación con outros mecanismos de intervención ambiental**

Artigo 28. *Coordinación co procedemento de avaliación de impacto ambiental.*

Cando corresponda ao órgano ambiental da Administración xeral do Estado a formulación da declaración de impacto ambiental, de acordo co establecido na Lei 21/2013, do 9 de decembro, non se poderá outorgar a autorización ambiental integrada nin, se for o caso, as autorizacións substantivas das industrias sinaladas no artigo 3.3, sen que previamente se ditase a dita declaración.

Para estes efectos, o órgano ambiental estatal, tan pronto como teña formulado a declaración de impacto ambiental ou despois de que o Consello de Ministros teña resolto as discrepancias co órgano competente para conceder a autorización substantiva, remitirá unha copia desta ao órgano competente da comunidade autónoma para outorgar a autorización ambiental integrada e, se for o caso, ao órgano estatal para outorgar as autorizacións substantivas sinaladas no artigo 3.3, que deberán incorporar o seu condicionado ao contido da autorización ambiental integrada, así como ao das autorizacións substantivas que sexan exixibles.

Artigo 29. *Coordinación co réxime aplicable en materia de actividades clasificadas.*

O procedemento para o outorgamento da autorización ambiental integrada prevalecerá sobre calquera outro medio de intervención administrativa na actividade dos cidadáns que poidan establecer as administracións competentes para o exercicio de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas. Para estes efectos, a autorización ambiental integrada será, se for o caso, vinculante para a autoridade local cando implique a denegación do exercicio das actividades ou a imposición de medidas correctoras, así como no referente a todos os aspectos ambientais recollidos no artigo 2.

TÍTULO IV**Disciplina ambiental**

Artigo 30. *Control, inspección e sanción.*

1. As comunidades autónomas serán as competentes para adoptar as medidas cautelares e as de control e inspección, así como para exercer a potestade sancionadora e para garantir o cumprimento dos obxectivos desta lei e do seu desenvolvemento regulamentario, sen prexuízo da competencia estatal nesta materia respecto das verteduras a bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado.

Os órganos competentes en materia de inspección poderán designar entidades que demostren a capacidade técnica adecuada para a realización, no seu nome, de actuacións materiais de inspección que non estean reservadas a funcionarios públicos; en ningún caso estas actuacións poderán versar sobre o deseño de sistemas, plans ou programas de inspección. Na designación destas entidades deberase seguir un procedemento de selección en que se respecten os principios de publicidade, transparencia, liberdade de acceso, non discriminación e igualdade de trato, de conformidade coa lexislación de contratos do sector público.

2. Os órganos competentes establecerán un sistema de inspección ambiental das instalacións que incluíra a análise de toda a gama de efectos ambientais relevantes da instalación de que se trate.

3. Os resultados destas actuacións deberán pórse á disposición do público no prazo de catro meses a partir da finalización da visita *in situ* e de conformidade coa Lei 27/2006, do 18 de xullo.

Artigo 31. *Infraccións.*

1. Sen prexuízo do que, se for o caso, establezan a lexislación sectorial e as comunidades autónomas, as infraccións en materia de prevención e control integrados da contaminación clasifícanse en moi graves, graves e leves.

2. Son infraccións moi graves:

a) Exercer a actividade ou levar a cabo unha modificación substancial da instalación sen a preceptiva autorización ambiental integrada, sempre que se producise un dano ou deterioración grave para o ambiente ou se puxese en perigo grave a seguranza ou a saúde das persoas.

b) Incumprir as condicións establecidas na autorización ambiental integrada, sempre que se producise un dano ou deterioración grave para o ambiente ou se puxese en perigo grave a seguranza ou saúde das persoas.

c) Incumprir as obrigacións derivadas das medidas provisionais previstas no artigo 35 desta lei cando supoña un perigo grave para a saúde das persoas ou o ambiente.

d) Exercer a actividade incumprindo as obrigacións fixadas nas normas adicionais de protección que ditasen as comunidades autónomas, cando establecesen a exigencia de notificación e rexistro, sempre que se producise un dano ou deterioración grave para o ambiente ou se puxese en perigo grave a seguranza ou saúde das persoas.

3. Son infraccións graves:

a) Exercer a actividade ou levar a cabo unha modificación substancial da instalación sen a preceptiva autorización ambiental integrada, sen que se producise un dano ou deterioración grave para o ambiente ou sen que se puxese en perigo grave a seguranza ou saúde das persoas.

b) Incumprir as condicións establecidas na autorización ambiental integrada, sen que se producise un dano ou deterioración grave para o ambiente, ou sen que se puxese en perigo grave a seguranza ou saúde das persoas, así como non tomar as medidas necesarias para volver asegurar o cumprimento no prazo máis breve posible e así evitar outros posibles accidentes ou incidentes.

c) Incumprir as obrigacións derivadas das medidas provisionais previstas no artigo 35 cando non supoña un perigo grave para a saúde das persoas ou o ambiente.

d) Transmitir a titularidade da autorización ambiental integrada sen comunicalo ao órgano competente para outorgala.

e) Non comunicar ao órgano competente da comunidade autónoma as modificacións realizadas na instalación, sempre que non revistan o carácter de substanciais.

f) Non informar inmediatamente o órgano competente da comunidade autónoma de calquera incumprimento das condicións da autorización ambiental integrada, así como dos incidentes ou accidentes que afecten de forma significativa o ambiente.

g) Impedir, atrasar ou obstruír a actividade de inspección ou control.

h) Exercer a actividade incumprindo as obrigacións fixadas nas normas adicionais de protección que ditasen as comunidades autónomas, cando establecesen a exigencia de notificación e rexistro, sempre que se producise un dano ou deterioración no ambiente ou se puxese en perigo a seguranza ou saúde das persoas.

i) Fechar definitivamente unha instalación incumprindo as condicións establecidas na autorización ambiental integrada relativas á contaminación do solo e das augas subterráneas.

4. Son infraccións leves:

O incumprimento das prescricións establecidas nesta lei ou nas normas aprobadas conforme ela, cando non estea tipificado como infracción moi grave ou grave.

Artigo 32. Sancións.

1. As infraccións tipificadas no artigo anterior poderán dar lugar á imposición de todas ou algunhas das seguintes sancións:

- a) No caso de infracción moi grave:
 - 1.º Multa desde 200.001 até 2.000.000 de euros.
 - 2.º Clausura definitiva, total ou parcial, das instalacións.
 - 3.º Clausura temporal, total ou parcial, das instalacións por un período non inferior a dous anos nin superior a cinco.
 - 4.º Inhabilitación para o exercicio da actividade por un período non inferior a un ano nin superior a dous.
 - 5.º Revogación da autorización ou suspensión dela por un tempo non inferior a un ano nin superior a cinco.

Así mesmo, poderase ordenar a publicación, a través dos medios que se consideren oportunos, das sancións impostas, unha vez que estas adquirisen firmeza en vía administrativa ou, se for o caso, xurisdiccional, así como os nomes, apelidos ou denominación ou razón social das persoas físicas ou xurídicas responsables e a índole e natureza das infraccións.

- b) No caso de infracción grave:
 - 1.º Multa desde 20.001 até 200.000 euros.
 - 2.º Clausura temporal, total ou parcial, das instalacións por un período máximo de dous anos.
 - 3.º Inhabilitación para o exercicio da actividade por un período máximo dun ano.
 - 4.º Revogación da autorización ou suspensión dela por un período máximo dun ano.
 - c) No caso de infracción leve, sancionárase cunha multa de até 20.000 euros.
2. Cando a contía da multa resultar inferior ao beneficio obtido pola comisión da infracción, a sanción será aumentada, como máximo, até o dobre do importe do beneficio obtido polo infractor.

Artigo 33. Graduación das sancións.

Na imposición das sancións deberase gardar a debida adecuación entre a gravidade do feito constitutivo da infracción e a sanción aplicada, e para a graduación da sanción consideraranse especialmente os seguintes criterios:

- a) A existencia de intencionalidade ou reiteración.
- b) Os danos causados ao ambiente ou á saúde das persoas ou o perigo creado para a seguranza destas.
- c) A reincidencia por comisión de máis dunha infracción tipificada nesta lei cando así fose declarado por resolución firme.
- d) O beneficio obtido pola comisión da infracción.

Artigo 34. Concorrenza de sancións.

Cando, por uns mesmos feitos e fundamentos xurídicos, o infractor poida ser sancionado conforme esta lei e outra ou outras leis que foren de aplicación, das posibles sancións imporáselle a de maior gravidade.

Artigo 35. *Medidas de carácter provisorio.*

1. Cando se teña iniciado un procedemento sancionador, o órgano competente para impor a sanción poderá acordar, entre outras, algunha ou algunhas das seguintes medidas provisionais:

- a) Medidas de corrección, seguranza ou control que impidan a continuidade na produción do risco ou do dano.
- b) Precintaxe de aparellos ou equipamentos.
- c) Clausura temporal, parcial ou total, das instalacións.
- d) Parada das instalacións.
- e) Suspensión temporal da autorización para o exercicio da actividade.

2. As medidas sinaladas no número anterior poderán ser acordadas antes do acordo de inicio do procedemento administrativo sancionador, nos termos previstos pola súa normativa reguladora xeral.

Artigo 36. *Obrigación de repor e multas coercitivas.*

1. Sen prexuízo da sanción penal ou administrativa que se impoña, o infractor estará obrigado á reposición ou restauración das cousas ao estado anterior á infracción cometida, así como, se for o caso, a aboar a correspondente indemnización polos danos e perdas causados. A indemnización polos danos e perdas causados ás administracións públicas determinarase e recadarase en vía administrativa.

Así mesmo, estará obrigado a adoptar as medidas complementarias que o órgano competente considere necesarias para volver asegurar o cumprimento das condicións da autorización ambiental integrada e para evitar outros posibles incidentes ou accidentes.

2. Cando o infractor non cumpra a obrigación de reposición ou restauración establecida no número anterior, o órgano competente poderá acordar a imposición de multas coercitivas cuxa contía non superará un terzo da multa prevista para o tipo de infracción cometida.

Disposición transitoria primeira. *Actualización das autorizacións ambientais integradas.*

1. O órgano competente para o outorgamento das autorizacións ambientais integradas levará a cabo as actuacións necesarias para a actualización das autorizacións para a súa adecuación á Directiva 2010/75/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais, con anterioridade ao 7 de xaneiro de 2014.

Con posterioridade, as revisións realizaranse de acordo co establecido no artigo 25.2 e 3 desta lei e para aquelas instalacións de combustión acollidas aos mencionados mecanismos de flexibilidade incorporando as prescricións que nestes mecanismos se estipulen.

2. De acordo co establecido no número primeiro, consideraranse actualizadas as autorizacións actualmente en vigor que conteñan prescricións explícitas relativas:

- a) A incidentes e accidentes, en concreto respecto ás obrigacións dos titulares relativas á comunicación ao órgano competente e á aplicación de medidas, mesmo complementarias, para limitar as consecuencias ambientais e evitar outros posibles accidentes e incidentes;
- b) Ao incumprimento das condicións das autorizacións ambientais integradas;
- c) En caso de xeración de residuos, á aplicación da xerarquía de residuos establecida no artigo 4.1.b);
- d) Se for o caso, ao informe mencionado no artigo 12.1.f) desta lei, que deberá ser tido en conta para o feche da instalación;
- e) Ás medidas que se tomarán en condicións de funcionamento diferentes ás normais;
- f) Se for o caso, aos requisitos de control sobre solo e augas subterráneas;

- g) Cando se trate dunha instalación de incineración ou co-incineración:
- Aos residuos que trate a instalación relacionados segundo a Lista europea de residuos; e
 - Aos valores límite de emisión que regulamentariamente se determinen para este tipo de instalacións.

Estas autorizacións serán publicadas no boletín oficial da correspondente comunidade autónoma, deixando constancia da súa adaptación á Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro.

O público ten dereito a acceder á actualización das autorizacións ambientais integradas, de conformidade coa Lei 27/2006, do 18 de xullo.

3. As autorizacións que no momento da entrada en vigor desta norma non inclúan as prescricións mencionadas no número anterior deberán ser actualizadas antes do 7 de xaneiro de 2014. O órgano competente exixirá ao titular da instalación a acreditación do cumprimento das mencionadas prescricións, necesarias para actualizar a súa autorización. Despois deste procedemento, publicarase a autorización ambiental integrada actualizada no boletín oficial da comunidade autónoma.

4. Todas as instalacións cuxas autorizacións fosen actualizadas de acordo cos anteriores números deberán estar cubertas por un plan de inspección nos termos que regulamentariamente se establezan.

Disposición transitoria segunda. *Aplicación transitoria.*

1. En relación coas instalacións que leven a cabo as actividades a que se refire o anexo 1, no punto 1.1 para as actividades cunha potencia térmica nominal superior a 50 MW, os puntos 1.2 e 1.3, o punto 1.4.a), os puntos 2.1 a 2.6, o punto 3.1.a) e b), os puntos 3.2 a 3.5, os puntos 4.1 a 4.6 para as actividades relativas a produción por procesos químicos, os puntos 5.1 e 5.2 para as actividades cubertas por esta lei, o punto 5.3.a) e b), os puntos 5.5, 6.1, 6.2, os puntos 7.1, 8.1, 9.1.a), 9.1.b) para as actividades cubertas por esta lei, o punto 9.1.c) e os puntos 9.2, 9.3, 10.1, 11.1 e 14.1, que están en explotación e posúen unha autorización de antes do 7 de xaneiro de 2013 ou para as cales o titular presentase unha solicitude completa de autorización antes desa data, sempre que estas instalacións entren en funcionamento o máis tardar o 7 de xaneiro de 2014, os órganos competentes aplicarán as disposicións legais, regulamentarias e administrativas adoptadas de conformidade con esta lei a partir do 7 de xaneiro de 2014, con excepción das disposicións reflectidas no capítulo V e no anexo 3 do Real decreto 815/2013, do 18 de outubro, que serán de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2016.

2. En relación coas instalacións que leven a cabo as actividades a que se refire o anexo 1, no punto 1.1 para as actividades cunha potencia térmica nominal igual a 50 MW, o punto 1.4.b), o punto 3.1.c), os puntos 4.1 a 4.6 para as actividades relativas a produción por procesos biolóxicos, os puntos 5.1 e 5.2 para as actividades non cubertas pola Directiva 2008/1/CE, o punto 5.3.c), d) e e), o punto 5.4, os puntos 5.6 e 5.7, o punto 6.3, o punto 9.1.b) para as actividades non cubertas pola Directiva 2008/1/CE, e os puntos 12.1 e 13.1 que estean en explotación antes do 7 de xaneiro de 2013, os órganos competentes aplicarán as disposicións legais, regulamentarias e administrativas adoptadas de conformidade con esta lei a partir do 7 de xullo de 2015, con excepción das disposicións reflectidas nos capítulos IV e V e nos anexos 2 e 3 do Real decreto 815/2013, do 18 de outubro, que serán de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2016.

Disposición transitoria terceira. *Vixencia dos documentos de referencia MTD.*

Até se adoptaren as decisións europeas que conteñan as primeiras conclusións relativas ás MTD correspondentes a cada un dos sectores industriais, aplicaranse como tales os documentos de referencia MTD adoptados pola Comisión Europea con anterioridade, excepto para a fixación de valores límite de emisión.

Disposición derradeira primeira. *Adecuación ao réxime establecido no texto refundido da Lei de augas, aprobado mediante o Real decreto legislativo 1/2001, do 20 de xullo.*

1. O procedemento previsto no presente texto refundido para a autorización das verteduras realizadas polas actividades mencionadas no anexo 1 ao dominio público hidráulico das bacías xestionadas pola Administración xeral do Estado non modifica o réxime económico-financeiro previsto pola lexislación de augas nin o resto das competencias que corresponden á Administración xeral do Estado en materia de protección do dominio público hidráulico. En particular, non se alteran as competencias relativas a vixilancia e inspección nin a potestade sancionadora.

2. No suposto previsto no artigo 19.3, o organismo de bacía correspondente liquidará o canon de control de verteduras de acordo coas condicións contidas na autorización ambiental integrada que, para estes efectos, deberá ser posta á súa disposición polo órgano autonómico competente para outorgala.

Disposición derradeira segunda. *Fundamento constitucional.*

Este texto refundido ten a consideración de lexislación básica sobre protección do ambiente de acordo co establecido no artigo 149.1.23.^a da Constitución. Así mesmo, o establecido na disposición derradeira primeira e as referencias á xestión das bacías intercomunitarias teñen o seu fundamento constitucional no artigo 149.1.22.^a da Constitución, que outorga ao Estado a competencia exclusiva sobre a lexislación, ordenación e concesión de recursos e aproveitamentos hidráulicos cando as augas discorran por máis dunha comunidade autónoma.

Disposición derradeira terceira. *Desenvolvemento regulamentario.*

Facúltase o Goberno para o desenvolvemento regulamentario deste texto refundido dentro do ámbito das súas competencias e, en particular, para modificar os seus anexos coa finalidade de adaptalos ás modificacións que, se for o caso, introduza a normativa comunitaria.

O desenvolvemento regulamentario poderá incluír prescricións técnicas adicionais relativas ás instalacións de combustión, ás instalacións de incineración e co-incineración de residuos, ás instalacións que utilicen compostos orgánicos volátiles e ás instalacións que produzan dióxidos de titanio, de acordo cos termos previstos na Directiva 2010/75/UE, do 24 de novembro, sobre as emisións industriais.

Disposición derradeira cuarta. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta norma refúndense as leis que incorporaron parcialmente ao dereito español a Directiva 2010/75/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, sobre as emisións industriais (prevención e control integrados da contaminación).

ANEXO I

Categorías de actividades e instalacións mencionadas no artigo 2

Nota: os valores limiar mencionados en cada unha das actividades relacionadas a seguir refírense, con carácter xeral, a capacidades de produción ou a produtos. Se un mesmo titular realiza varias actividades da mesma categoría na mesma instalación, sumaranse as capacidades desas actividades. Para as actividades de xestión de residuos, este cálculo aplícarase ás instalacións incluídas nos números 5.1, 5.3 e 5.4.

1. Instalacións de combustión.

1.1 Instalacións de combustión cunha potencia térmica nominal total igual ou superior a 50 MW:

a) Instalacións de produción de enerxía eléctrica en réxime ordinario ou en réxime especial, nas cales se produza a combustión de combustibles fósiles, residuos ou biomasa.

b) Instalacións de coxeración, caldeiras, xeradores de vapor ou calquera outro equipamento ou instalación de combustión existente nunha industria, sexa esta ou non a súa actividade principal.

1.2 Refinarías de petróleo e gas:

a) Instalacións para a refinación de petróleo ou de cru de petróleo.

b) Instalacións para a produción de gas combustible distinto do gas natural e gases licuados do petróleo.

1.3 Coquerías.

1.4 Instalacións de gasificación e licuefacción de:

a) Carbón;

b) Outros combustibles, cando a instalación teña unha potencia térmica nominal igual ou superior a 20 MW.

2. Produción e transformación de metais.

2.1 Instalacións de calcinación ou sinterización de minerais metálicos, incluído o mineral sulfurado.

2.2 Instalacións para a produción de fundición ou de aceiros brutos (fusión primaria ou secundaria), incluídas as correspondentes instalacións de fundición continua dunha capacidade de máis de 2,5 toneladas por hora.

2.3 Instalacións para a transformación de metais ferrosos:

a) Laminación en quente cunha capacidade superior a 20 toneladas de aceiro bruto por hora.

b) Forxa con martelos cuxa enerxía de impacto sexa superior a 50 quilojoules por martelo e cando a potencia térmica utilizada sexa superior a 20 MW.

c) Aplicación de camadas de protección de metal fundido cunha capacidade de tratamento de máis de 2 toneladas de aceiro bruto por hora.

2.4 Fundicións de metais ferrosos cunha capacidade de produción de máis de 20 toneladas por día.

2.5 Instalacións:

a) Para a produción de metais en bruto non ferrosos a partir de minerais, de concentrados ou de materias primas secundarias mediante procedementos metalúrxicos, químicos ou electrolíticos.

b) Para a fusión de metais non ferrosos, incluída a aliaxe, así como os produtos de recuperación e outros procesos cunha capacidade de fusión de máis de 4 toneladas para o chumbo e o cadmio ou 20 toneladas para todos os demais metais, por día.

2.6 Instalacións para o tratamento de superficie de metais e materiais plásticos por procedemento electrolítico ou químico, cando o volume das cubetas ou das liñas completas destinadas ao tratamento empregadas sexa superior a 30 m³.

3. Industrias minerais.

3.1 Produción de cemento, cal e óxido de magnesio:

a) i) fabricación de cemento por moenda cunha capacidade de produción superior a 500 toneladas diarias;

ii) fabricación de clínker en fornos rotatorios cunha capacidade de produción superior a 500 toneladas diarias, ou en fornos doutro tipo cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas por día;

b) produción de cal en fornos cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas diarias;

c) produción de óxido de magnesio en fornos cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas diarias.

3.2 Sen contido.

3.3 Instalacións para a fabricación de vidro, incluída a fibra de vidro, cunha capacidade de fusión superior a 20 toneladas por día.

3.4 Instalacións para a fundición de materiais minerais, incluída a fabricación de fibras minerais cunha capacidade de fundición superior a 20 toneladas por día.

3.5 Instalacións para a fabricación de produtos cerámicos mediante enforna, en particular tellas, tixolos, refractarios, azulexos, gres cerámico ou produtos cerámicos ornamentais ou de uso doméstico, cunha capacidade de produción superior a 75 toneladas por día, ou unha capacidade de enforna de máis de 4 m³ e máis de 300 kg/m³ de densidade de carga por forno.

4. Industrias químicas.

Para efectos da presente sección e da descrición das categorías de actividades incluídas nela, fabricación significa a fabricación a escala industrial, mediante transformación química ou biolóxica, dos produtos ou grupos de produtos mencionados nos puntos 4.1 a 4.6.

4.1 Instalacións químicas para a fabricación de produtos químicos orgánicos, en particular:

a) Hidrocarburos simples (lineares ou cíclicos, saturados ou insaturados, alifáticos ou aromáticos).

b) Hidrocarburos oxixenados, tales como alcohois, aldehidos, cetonas, ácidos orgánicos, ésteres e mesturas de ésteres acetatos, éteres, peróxidos, resinas epoxi.

c) Hidrocarburos sulfurados.

d) Hidrocarburos nitroxenados, en particular, aminas, amidas, compostos nitrosos, nítricos ou nitratos, nitrilos, cianatos e isocianatos.

e) Hidrocarburos fosforados.

f) Hidrocarburos haloxenados.

g) Compostos orgánicos metálicos.

h) Materias plásticas (polímeros, fibras sintéticas, fibras a base de celulosa).

i) Cauchos sintéticos.

j) Corantes e pigmentos.

k) Tensioactivos e axentes de superficie.

4.2 Instalacións químicas para a fabricación de produtos químicos inorgánicos como:

a) Gases e, en particular, o amoníaco, o cloro ou o cloruro de hidróxeno, o flúor ou fluoruro de hidróxeno, os óxidos de carbono, os compostos de xofre, os óxidos do nitróxeno, o hidróxeno, o dióxido de xofre, o dicloruro de carbonilo.

b) Ácidos e, en particular, o ácido crómico, o ácido fluorhídrico, o ácido fosfórico, o ácido nítrico, o ácido clorhídrico, o ácido sulfúrico, o ácido sulfúrico fumante e os ácidos sulfurados.

c) Bases e, en particular, o hidróxido de amonio, o hidróxido potásico e o hidróxido sódico.

d) Sales como o cloruro de amonio, o clorato potásico, o carbonato potásico (potasa), o carbonato sódico (sosa), os perboratos e o nitrato arxéntico.

e) Non metais, óxidos metálicos ou outros compostos inorgánicos como o carburo de calcio, o silicio e o carburo de silicio.

4.3 Instalacións químicas para a fabricación de fertilizantes a base de fósforo, de nitróxeno ou de potasio (fertilizantes simples ou compostos).

4.4 Instalacións químicas para a fabricación de produtos fitosanitarios ou de biocidas.
4.5 Instalacións químicas que utilicen un procedemento químico ou biolóxico para a fabricación de medicamentos, incluídos os produtos intermedios.

4.6 Instalacións químicas para a fabricación de explosivos.

5. Xestión de residuos.

5.1 Instalacións para a valorización ou eliminación de residuos perigosos, cunha capacidade de máis de 10 toneladas por día que realicen unha ou máis das seguintes actividades:

- a) Tratamento biolóxico;
- b) Tratamento fisicoquímico;
- c) Combinación ou mestura previas ás operacións mencionadas nos números 5.1 e 5.2;
- d) Reenvasamento previo a calquera das operacións mencionadas nos números 5.1 e 5.2;
- e) Recuperación ou rexeneración de disolventes;
- f) Reciclaxe ou recuperación de materias inorgánicas que non sexan metais ou compostos metálicos;
- g) Rexeneración de ácidos ou de bases;
- h) Valorización de compoñentes utilizados para reducir a contaminación;
- i) Valorización de compoñentes procedentes de catalizadores;
- j) Rexeneración ou reutilización de aceites;
- k) Encoramento superficial (por exemplo, vertedura de residuos líquidos ou lodos en pozos, pías ou lagoas etc.).

5.2 Instalacións para a valorización ou eliminación de residuos en plantas de incineración ou co-incineración de residuos:

- a) Para os residuos non perigosos cunha capacidade superior a tres toneladas por hora;
- b) Para residuos perigosos cunha capacidade superior a 10 toneladas por día.

5.3 Instalacións para a eliminación dos residuos non perigosos cunha capacidade de máis de 50 toneladas por día, que inclúan unha ou máis das seguintes actividades, excluindo as incluídas no Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, polo que se establecen as normas aplicables ao tratamento das augas residuais urbanas:

- a) Tratamento biolóxico;
- b) Tratamento fisicoquímico;
- c) Tratamento previo á incineración ou co-incineración;
- d) Tratamento de escouras e cinzas;
- e) Tratamento en trituradoras de residuos metálicos, incluíndo residuos eléctricos e electrónicos, e vehículos ao final da súa vida útil e os seus compoñentes.

5.4 Valorización, ou unha mestura de valorización e eliminación, de residuos non perigosos cunha capacidade superior a 75 toneladas por día que inclúan unha ou máis das seguintes actividades, excluindo as incluídas no Real decreto lei 11/1995, do 28 de decembro, polo que se establecen as normas aplicables ao tratamento das augas residuais urbanas:

- a) Tratamento biolóxico;
- b) Tratamento previo á incineración ou co-incineración;
- c) Tratamento de escouras e cinzas;
- d) Tratamento en trituradoras de residuos metálicos, incluíndo residuos eléctricos e electrónicos, e vehículos ao final da súa vida útil e os seus compoñentes.

Cando a única actividade de tratamento de residuos que se leve a cabo na instalación sexa a dixestión anaerobia, os limiares de capacidade para esta actividade serán de 100 toneladas ao día.

5.5 Vertedoiros de todo tipo de residuos que reciban máis de 10 toneladas por día ou que teñan unha capacidade total de máis de 25.000 toneladas con exclusión dos vertedoiros de residuos inertes.

5.6 Almacenamento temporal dos residuos perigosos non incluídos no número 5.5 en espera da aplicación dalgún dos tratamentos mencionados no número 5.1, 5.2, 5.5 e 5.7, cunha capacidade total superior a 50 toneladas, excluindo o almacenamento temporal, pendente de recolla, no sitio onde se xera o residuo.

5.7 Almacenamento subterráneo de residuos perigosos cunha capacidade total superior a 50 toneladas.

6. Industria derivada da madeira.

6.1 Instalacións industriais destinadas á fabricación de:

- a) Pasta de papel a partir de madeira ou doutras materias fibrosas;
- b) Papel ou cartón cunha capacidade de produción de máis de 20 toneladas diarias.

6.2 Instalacións de produción de celulosa cunha capacidade de produción superior a 20 toneladas diarias.

6.3 Instalacións industriais destinadas á fabricación de un ou máis dos seguintes taboleiros derivados da madeira: taboleiros de labras de madeira orientadas, taboleiros aglomerados, taboleiros de cartón comprimido ou taboleiros de fibras, cunha capacidade de produción superior a 600 m³ diarios.

7. Industria téxtil.

7.1 Instalacións para o tratamento previo (operacións de lavado, branqueamento ou mercerización) ou para a tinxidura de fibras ou produtos téxtiles cando a capacidade de tratamento supere as 10 toneladas diarias.

8. Industria do coiro.

8.1 Instalacións para o curtume de coiros cando a capacidade de tratamento supere as 12 toneladas de produtos acabados por día.

9. Industria agroalimentarias e explotacións gandeiras.

9.1 Instalacións para:

a) Matadoiros cunha capacidade de produción de canais superior a 50 toneladas/día.

b) Tratamento e transformación, diferente do mero envasamento, das seguintes materias primas, tratadas ou non previamente, destinadas á fabricación de produtos alimenticios ou pensos a partir de:

i) Materia prima animal (que non sexa exclusivamente o leite) dunha capacidade de produción de produtos acabados superior a 75 toneladas/día;

ii) Materia prima vexetal dunha capacidade de produción de produtos acabados superior a 300 toneladas por día ou 600 toneladas por día en caso de que a instalación funcione durante un período non superior a 90 días consecutivos nun ano calquera;

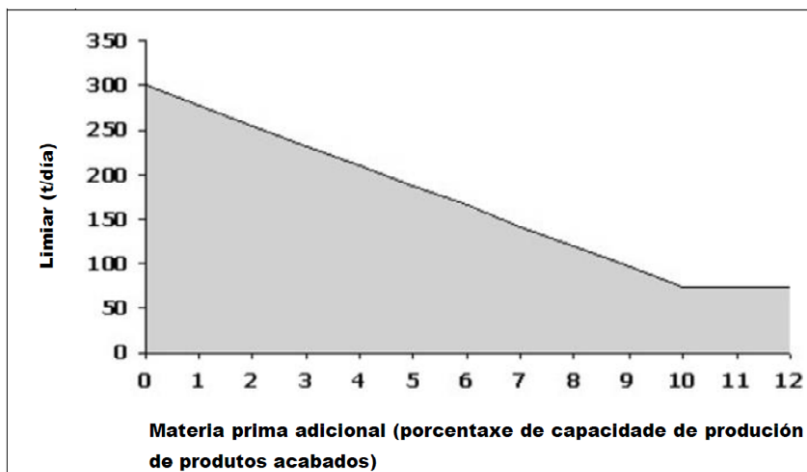
iii) Só materias primas animais e vexetais, tanto en produtos combinados como por separado, cunha capacidade de produción de produtos acabados en toneladas por día superior a:

- 75 se A é igual ou superior a 10, ou
- $[300 - (22,5 \times A)]$ en calquera outro caso,

onde «A» é a porción de materia animal (en porcentaxe do peso) da capacidade de produción de produtos acabados.

O envase non se incluíra no peso final do produto.

A presente subsección non será de aplicación cando a materia prima sexa só leite.

c) Tratamento e transformación só do leite, cunha cantidade de leite recibida superior a 200 toneladas por día (valor medio anual).

9.2 Instalacións para a eliminación ou o aproveitamento de carcasas ou refugallo de animais cunha capacidade de tratamento superior a 10 toneladas/día.

9.3 Instalacións destinadas á cría intensiva de aves de curral ou de porcos que dispoñan de máis de:

- a) 40.000 prazas se se trata de galiñas poñedoras ou do número equivalente en excreción de nitróxeno para outras orientacións produtivas de aves de curral.
- b) 2.000 prazas para porcos de ceba de máis de 30 kg.
- c) 750 prazas para porcas reprodutoras.

10. Consumo de disolventes orgánicos.

10.1 Instalacións para tratamento de superficie de materiais, de obxectos ou produtos con utilización de disolventes orgánicos, en particular para aprestalos, estampalos, revestilos e desengraxalos, impermeabilizalos, colalos, lacialos, limpalos ou impregnalos, cunha capacidade de consumo de disolventes orgánicos de máis de 150 kg de disolvente por hora ou máis de 200 toneladas/ano.

11. Industria do carbono.

11.1 Instalacións para fabricación de carbono sinterizado ou electrografito por combustión ou grafitación.

12. Industria de conservación da madeira.

12.1 Conservación da madeira e dos produtos derivados da madeira utilizando produtos químicos, cunha capacidade de produción superior a 75 m³ diarios. Exclúese o tratamento para combater as alteracións cromóxicas exclusivamente.

13. Tratamento de augas.

13.1 Tratamento independente de augas residuais, non previsto na lexislación sobre augas residuais urbanas, e vertidas por unha instalación incluída no presente anexo.

14. Captura de CO₂.

14.1 Captura de fluxos de CO₂ procedentes de instalacións incluídas no presente anexo con fins de almacenamento xeolóxico conforme a Lei 40/2010, do 29 de decembro, de almacenamento xeolóxico de dióxido de carbono.

ANEXO II

Lista de substancias contaminantes

Atmosfera:

1. Óxidos de xofre e outros compostos de xofre.
2. Óxidos de nitróxeno e outros compostos de nitróxeno.
3. Monóxido de carbono.
4. Compostos orgánicos volátiles.
5. Metais e os seus compostos.
6. Partículas, incluídas as partículas finas.
7. Amianto (partículas en suspensión, fibras).
8. Cloro e os seus compostos.
9. Flúor e os seus compostos.
10. Arsénico e os seus compostos.
11. Cianuros.
12. Substancias e mesturas respecto das cales se teña demostrado que posúen propiedades cancerixenas, mutáxenas ou que poidan afectar a reprodución a través do aire.
13. Policlorodibenzodioxina e policlorodibenzofuranos.

Auga:

1. Compostos organohaloxenados e substancias que poidan dar orixe a compostos desta clase no medio acuático.
2. Compostos organofosforados.
3. Compostos organoestánicos.
4. Substancias e mesturas cuxas propiedades cancerixenas, mutáxenas ou que poidan afectar a reprodución no medio acuático ou por esta vía estean demostradas.
5. Hidrocarburos persistentes e substancias orgánicas tóxicas persistentes e bioacumulables.
6. Cianuros.
7. Metais e os seus compostos.
8. Arsénico e os seus compostos.
9. Biocidas e produtos fitosanitarios.
10. Materias en suspensión.
11. Substancias que contribúen á eutrofización (en particular nitratos e fosfatos).
12. Substancias que exercen unha influencia desfavorable sobre o balance de oxíxeno (e computables mediante parámetros tales como DBO, DQO, etc.).
13. Substancias enumeradas no anexo 1 do Real decreto 60/2011, do 21 de xaneiro, sobre normas de calidade ambiental no ámbito da política de augas.

ANEXO III

Aspectos que se deben ter en conta con carácter xeral ou nun suposto particular cando se determinen as mellores técnicas dispoñibles definidas no artigo 3.12 tendo en conta os custos e vantaxes que poden derivar dunha acción e os principios de precaución e prevención

1. Uso de técnicas que produzan poucos residuos.
2. Uso de substancias menos perigosas.
3. Desenvolvemento das técnicas de recuperación e reciclaxe de substancias xeradas e utilizadas no proceso, e dos residuos cando proceda.
4. Procesos, instalacións ou método de funcionamento comparables que teñan dado probas positivas a escala industrial.
5. Avances técnicos e evolución dos coñecementos científicos.
6. Carácter, efectos e volume das emisións de que se trate.
7. Datas de entrada en funcionamento das instalacións novas ou existentes.
8. Prazo que require a instauración dunha mellor técnica dispoñible.
9. Consumo e natureza das materias primas (incluída a auga) utilizada en procedementos de eficacia enerxética.
10. Necesidade de previr ou reducir ao mínimo o impacto global das emisións e dos riscos no ambiente.
11. Necesidade de previr calquera risco de accidente ou de reducir as súas consecuencias para o ambiente.
12. Información publicada por organizacións internacionais.

ANEXO IV**Participación do público na toma de decisións**

1. O órgano competente da comunidade autónoma informará o público naquelas fases iniciais do procedemento, sempre previas á toma dunha decisión ou, como moi tarde, así que sexa razoablemente posible facilitar a información a través dos medios electrónicos, se están dispoñibles, sobre os seguintes aspectos:

- a) A documentación da solicitude da autorización ambiental integrada, da súa modificación substancial ou, se for o caso, a documentación relativa á revisión, de conformidade co disposto no artigo 16.
 - b) Se for o caso, o feito de que a resolución da solicitude está suxeita a unha avaliación de impacto ambiental, nacional ou transfronteiriza, ou a consultas entre os Estados membros, de conformidade co previsto nos artigos 27 e 28.
 - c) A identificación dos órganos competentes para resolver, daqueles dos cales poida obterse información pertinente e daqueles a que se poidan remitir observacións ou formularse preguntas, con expresa indicación do prazo de que se dispón para isto.
 - d) A natureza xurídica da resolución da solicitude ou, se for o caso, da proposta de resolución.
 - e) Se for o caso, os detalles relativos á revisión da autorización ambiental integrada.
 - f) As datas e o lugar ou lugares en que se facilitará a información pertinente, así como os medios empregados para isto.
 - g) As modalidades de participación do público e de consulta ao público definidas conforme o número 5.
 - h) En todo caso o outorgamento, modificación substancial ou revisión dunha autorización relativa a unha instalación cando se propoña a aplicación do artigo 7.5.
2. Os órganos competentes das comunidades autónomas asegurarán que, dentro duns prazos adecuados, se poñan á disposición das persoas interesadas os seguintes datos:

- a) De conformidade coa lexislación nacional, os principais informes e ditames remitidos á autoridade ou autoridades competentes no momento en que deban informar as persoas interesadas conforme o previsto no número 1.

b) De conformidade co disposto na lexislación reguladora dos dereitos de acceso á información e de participación pública en materia de ambiente, toda información distinta á referida no punto 1 que resulte pertinente para resolver a solicitude, de acordo co disposto no artigo 8, e que só se poida obter unha vez finalizado o período de información ás persoas interesadas regulado no número 1.

3. As persoas interesadas terán dereito a pór de manifesto ao órgano competente cantas observacións e opinións consideren oportunas antes de que se resolva a solicitude.

4. Os resultados das consultas efectuadas conforme o presente anexo deberán ser tidos en conta debidamente polo órgano competente á hora de resolver a solicitude.

5. O órgano competente da comunidade autónoma para outorgar a autorización ambiental integrada determinará as modalidades de información ao público e de consulta ás persoas interesadas. En todo caso, estableceranse prazos razoables para as distintas fases que concedan tempo suficiente para informar o público e para que as persoas interesadas se preparen e participen efectivamente no proceso de toma de decisións sobre ambiente, conforme o disposto no presente anexo.